Zákon o silniční dopravě 2020 - úplné znění online (zákon č. 111/1994 Sb.)

111

ZÁKON

ze dne 26.dubna 1994

o silniční dopravě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie35), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie13) a upravuje podmínky provozování silniční dopravy motorovými vozidly (dále jen "vozidlo") prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy těchto věcí prováděné ozbrojenými silami nebo bezpečnostními sbory při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů.

(4) Ustanovení o státním odborném dozoru a správním trestání se vztahují i na dodržování a prokazování dob řízení, bezpečnostních přestávek a dob odpočinku při přepravě prováděné za jiným účelem než k podnikání v rozsahu stanoveném přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím harmonizaci předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy4d).

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxislužba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemísťování vozidel samých po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů1) a při níž

nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Dopravce je fyzická nebo právnická osoba provozující silniční dopravu. Tuzemský dopravce je dopravce, který provozuje silniční dopravu pro cizí potřeby na základě koncese1) nebo silniční dopravu pro vlastní potřeby k zajištění své podnikatelské činnosti vykonávané na základě živnostenského nebo jiného oprávnění uděleného podle zvláštního právního předpisu orgánem České republiky. Podnikatel v silniční dopravě je tuzemský dopravce provozující silniční dopravu pro cizí potřeby.

(5) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu. Za vnitrostátní silniční dopravu se rovněž považuje doprava, kdy výchozí místo a cílové místo leží na území jednoho členského státu Evropské unie nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“), ale část jízdy se uskuteční na území jiného členského státu, pokud na území jiného členského státu není umístěna zastávka pro nástup nebo výstup cestujících nebo nedojde k nakládce nebo vykládce zvířat nebo věcí.

(6) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu, nejedná-li se o vnitrostátní silniční dopravu.

(7) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(8) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(9) Taxislužba je osobní doprava pro cizí potřeby, kterou se zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě nejvýše 9 osob včetně řidiče a která není linkovou osobní dopravou, mezinárodní kyvadlovou dopravou nebo příležitostnou osobní silniční dopravou.

(10) Zprostředkovatel taxislužby je osoba, která za úplatu zprostředkuje uzavření přepravní smlouvy mezi dopravcem a objednatelem přepravy, jejímž předmětem je poskytnutí taxislužby.

(11) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava pro cizí potřeby, která není linkovou osobní dopravou nebo mezinárodní kyvadlovou dopravou a kterou se na základě předchozí objednávky zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě

a) nejvýše 9 osob včetně řidiče, jedná-li se o mezinárodní dopravu, nebo

b) více než 9 osob včetně řidiče.

(12) Určeným terminálem je terminál podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě27), který se nachází na území statutárního města, a na kterém je povolena zastávka pro výstup nebo nástup cestujících alespoň na jedné mezinárodní lince. Ministerstvo dopravy uveřejní seznam určených terminálů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(13) Náhradní autobusová doprava je linková osobní doprava provozovaná namísto dočasně přerušené nebo dočasně omezené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální1a).

(14) Linka je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na níž jsou poskytovány přepravní služby podle platné licence nebo povolení a podle schváleného jízdního řádu. Spoj je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(15) Velkým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(16) Malým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče.

(17) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidle, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí též železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(18) Veřejným zájmem v oblasti kombinované dopravy se rozumí zájem na podpoře ekologicky šetrnějšího druhu dopravy. Podporou kombinované dopravy ve veřejném zájmu se rozumí sleva na dani podle zvláštního právního předpisu a další podpory poskytované v souladu s právem ES a s postupy v něm stanovenými.

(19) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na níž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(20) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

Tuzemský dopravce je povinen

a) provozovat silniční dopravu vozidlem, kterému byla přidělena státní poznávací značka České republiky a které je zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu14),

b) zajistit, aby bylo velké vozidlo vybaveno dokladem o nákladu obsahujícím údaje stanovené

prováděcím právním předpisem, a uchovat tento doklad po dobu 2 let od ukončení přepravy,

c) v mezinárodní dopravě zajistit, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče, vozidlo řídí dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, a aby ve vozidle byla při jeho provozu smlouva o nájmu s uvedením registrační značky najatého vozidla a pracovní smlouva řidiče, pokud není řidič zároveň dopravcem.

§ 3a

Doba řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doba odpočinku

(1) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu velkými vozidly, na kterou se v plném rozsahu použije přímo použitelný předpis Evropské unie upravující harmonizaci předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy4d), je povinen

a) zajistit, aby řidič dodržoval požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku stanovené tímto přímo použitelným předpisem Evropské unie,

b) zajistit, aby v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím tachografy v silniční dopravě4e) řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, tento záznam měl u sebe a předložil jej při kontrole, a

c) uchovat záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku v souladu s tímto přímo použitelným předpisem Evropské unie a přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím tachografy v silniční dopravě4e).

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu velkými vozidly, na kterou se použije Evropská dohoda o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR)4), je povinen

a) zajistit, aby řidič dodržoval požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku stanovené touto mezinárodní smlouvou,

b) zajistit, aby v souladu s touto mezinárodní smlouvou řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, tento záznam měl u sebe a předložil jej při kontrole, a

c) uchovat záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku v souladu s touto mezinárodní smlouvou.

(3) Články 5 až 7 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího harmonizaci předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy4d) se nepoužijí na přepravu vymezenou v článku 13 tohoto přímo použitelného předpisu Evropské unie.

(4) Při přepravě prováděné podle odstavce 3 je řidič povinen přerušit řízení vozidla po uplynutí nejvýše 4,5 hodin řízení bezpečnostní přestávkou v trvání nejméně 45 minut, nenásleduje-li nepřetržitý odpočinek mezi 2 směnami nebo nepřetržitý odpočinek v týdnu. Bezpečnostní přestávka může být rozdělena do několika částí, činí-li každá z nich nejméně 15 minut. Během bezpečnostní přestávky může řidič vykonávat pouze dozor nad vozidlem a jeho nákladem.

(5) Při přepravě cestujících v linkové osobní dopravě, u níž délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km, nesmí řidič řídit vozidlo po dobu, která v souhrnu přesáhne 10 hodin během 24 hodin po sobě jdoucích a 100 hodin během 2 kalendářních týdnů po sobě jdoucích. Doba řízení může být prodloužena v nezbytném rozsahu za účelem dojetí na vhodné místo zastávky tak, aby byla zajištěna bezpečnost osob nebo vozidla. Řidič je povinen dodržovat požadavky na bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku stanovené zvláštním právním předpisem36).

(6) Při přepravě prováděné podle odstavce 3

a) je řidič povinen vést záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku

1. prostřednictvím tachografu v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím tachografy v silniční dopravě4e), jde-li o přepravu prováděnou vozidlem vybaveným tachografem, nebo

2. prostřednictvím jiného záznamového zařízení nebo ručně, jde-li o přepravu prováděnou vozidlem, které není vybaveno tachografem; v takovém případě se přímo použitelný předpis Evropské unie upravující tachografy v silniční dopravě4e) nepoužije,

b) musí mít řidič u sebe záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku z právě probíhajícího dne a ze 7 dnů, které tomuto dni bezprostředně předchází, a kartu řidiče, byla-li mu vydána, a předložit je při kontrole,

c) je dopravce povinen zajistit, aby řidič dodržoval požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku, v souladu s písmenem a) vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a v souladu s písmenem b) měl tento záznam u sebe a předložil jej při kontrole, a

d) je dopravce povinen uchovat záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po dobu 1 roku od ukončení přepravy.

(7) Při přepravě prováděné podle odstavce 5

a) je řidič povinen vést záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku

1. prostřednictvím tachografu v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím tachografy v silniční dopravě4e), nebo

2. prostřednictvím jiného záznamového zařízení nebo ručně; v takovém případě se přímo použitelný předpis Evropské unie upravující tachografy v silniční dopravě4e) nepoužije,

b) musí mít řidič u sebe záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku z právě probíhajícího a předchozího dne a kartu řidiče, byla-li mu vydána, a předložit je při kontrole,

c) je dopravce povinen zajistit, aby řidič dodržoval požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku, v souladu s písmenem a) vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a v souladu s písmenem b) měl tento záznam u sebe a předložil jej při kontrole, a

d) je dopravce povinen uchovat záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po dobu 1 roku od ukončení přepravy.

(8) Údaje, které se o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku zaznamenávají podle odstavce 6 písm. a) nebo odstavce 7 písm. a), a způsob zaznamenávání těchto údajů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 3b

Karta podniku

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá do 15 pracovních dnů od podání žádosti kartu

podniku podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího tachografy v silniční dopravě4e), je-li žadatel držitelem živnostenského nebo jiného oprávnění k podnikání.

(2) Karta podniku se žadateli nevydá, pokud

a) je autorizován k ověřování tachografů6a),

b) je členem orgánu právnické osoby autorizované k ověřování tachografů6a),

c) je zaměstnancem osoby autorizované k ověřování tachografů6a), nebo

d) člen jeho orgánu nebo jeho zaměstnanec je

1. autorizován k ověřování tachografů6a),
2. členem orgánu právnické osoby autorizované k ověřování tachografů6a), nebo
3. zaměstnancem osoby autorizované k ověřování tachografů6a).

(3) Neexistenci překážky pro vydání karty podniku podle odstavce 2 písm. b) až d) je žadatel povinen doložit svým čestným prohlášením.

(4) Údaje o vydání karty podniku zapíše obecní úřad obce s rozšířenou působností do informačního systému digitálního tachografu37).

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

Podmínky pro provozování silniční dopravy

Provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby lze jen na základě koncese1), nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 4azrušeno

§ 5

Jde-li o koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly, dopravní úřad vydává stanovisko k podané žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese, ve kterém uvede, zda souhlasí s udělením koncese.

§ 6

Zvláštní podmínky pro provozování silniční dopravy pro cizí potřeby velkými vozidly

(1) Udělit koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly lze jen právnické osobě se sídlem na území České republiky nebo fyzické osobě s trvalým pobytem na území České republiky nebo obdobným pobytem na území některého jiného členského státu, která splňuje zvláštní podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie15), kterými jsou

a) usazení,

b) dobrá pověst,

c) finanční způsobilost a

d) odborná způsobilost.

(2) Koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nelze udělit osobě, která je oprávněna k provozování silniční dopravy velkými vozidly v jiném členském státě než v České republice.

§ 7

Dobrá pověst

Dobrou pověst má osoba, která je bezúhonná podle živnostenského zákona, pokud dobrou pověst neztratila rozhodnutím podle § 35a.

§ 8

Finanční způsobilost

(1) Finanční způsobilost lze prokázat všemi způsoby uvedenými v přímo použitelném předpisu Evropské unie15). Žadatel o koncesi, který povede účetnictví, může finanční způsobilost prokázat zahajovací rozvahou nebo zahajovací rozvahou ve zjednodušeném rozsahu. Žadatel o koncesi, který povede daňovou evidenci, může finanční způsobilost prokázat zahajovacím přehledem obchodního majetku.

(2) Trvání finanční způsobilosti prokazuje podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravnímu úřadu na každý kalendářní rok nejpozději do 31. července tohoto roku. Požádá-li podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravní úřad před uplynutím této lhůty o její prodloužení, prokazuje trvání finanční způsobilosti nejpozději do 31. srpna kalendářního roku.

§ 8a

Odborná způsobilost

(1) Podmínka odborné způsobilosti je splněna, pokud je odborně způsobilý odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje živnostenskému úřadu osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy, které vydá

a) dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů a za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie16), nebo

b) orgán jiného členského státu než České republiky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie17).

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvlášť pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a zvlášť pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(4) Zkoušku podle odstavce 2 písm. a) provádí dopravní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele, nebo nemá-li žadatel trvalý pobyt na území České republiky, podle místa obvyklého bydliště žadatele podle přímo použitelného předpisu Evropské unie16). Zkouška je

neveřejná.

(5) Zkouška je písemná, v českém jazyce a skládá se z testu a případové studie. Na průběh zkoušky dohlíží a její výsledek vyhodnocuje nejméně tříčlenná zkušební komise jmenovaná dopravním úřadem. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, může zkoušku opakovat.

(6) O průběhu a výsledku zkoušky vyhotoví zkušební komise do 7 dnů ode dne konání zkoušky protokol. Pokud žadatel u zkoušky uspěl, vydá mu dopravní úřad osvědčení podle odstavce 2. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, dopravní úřad mu tuto skutečnost neprodleně po vyhotovení protokolu písemně sdělí a poučí ho o podmínkách opakování zkoušky.

(7) Otázky a vzorová zadání případových studií pro zkoušku podle odstavce 2 písm. a) stanoví Ministerstvo dopravy a zveřejní je způsobem umožňujícím dálkový přístup. Postup při skládání zkoušky odborné způsobilosti, způsob jejího hodnocení a podmínky opakování zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 8b

Odpovědný zástupce

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly musí provozovat živnost prostřednictvím odpovědného zástupce5).

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly ustanoví odpovědným zástupcem fyzickou osobu, která splňuje podmínky přímo použitelného předpisu Evropské unie17). Pokud je podnikatel v silniční dopravě fyzickou osobou a splňuje tyto podmínky, může odpovědným zástupcem ustanovit sám sebe.

(3) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly může ustanovit odpovědným zástupcem osobu, která k němu nemá skutečnou vazbu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie17), pokud součet velkých vozidel používaných tímto podnikatelem k podnikání nepřesáhne 50.

(4) Odpovědný zástupce může vykonávat činnost současně nejvýše pro 4 podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly, pokud součet velkých vozidel používaných těmito podnikateli k podnikání nepřesáhne 50.

§ 8c

Stanovisko dopravního úřadu

(1) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 a jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b v celém rozsahu předmětu podnikání uvedeném v žádosti, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese souhlasné stanovisko.

(2) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b pouze pro část předmětu podnikání uvedenému v žádosti, uvede dopravní úřad ve stanovisku souhlas s udělením koncese nebo změnou rozhodnutí o udělení koncese pouze k této části předmětu podnikání. K části předmětu podnikání, pro kterou nejsou splněny podmínky podle věty první, uvede dopravní úřad ve stanovisku nesouhlas a stanovisko odůvodní.

(3) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 8b a nelze postupovat podle odstavce 2, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(4) Žadatel, který hodlá provozovat silniční dopravu velkými vozidly, k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese vedle náležitostí stanovených živnostenským zákonem připojí

a) doklad osvědčující právní důvod užívání prostor pro splnění podmínky usazení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie14),

b) doklad osvědčující právní důvod užívání alespoň 1 velkého vozidla po udělení koncese nebo změně rozhodnutí o udělení koncese,

c) doklady prokazující splnění podmínky finanční způsobilosti,

d) osvědčení o splnění podmínky dobré pověsti, bylo-li žadateli nebo jím ustanovenému odpovědnému zástupci vydáno podle přímo použitelného předpisu Evropské unie15), a

e) pokud má osoba, kterou žadatel ustanovil odpovědným zástupcem, k žadateli skutečnou vazbu, doklad o této vazbě.

(5) Pokud nejsou k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese přiloženy podklady podle odstavce 4 v dostatečném rozsahu nebo je to nezbytné k posouzení splnění podmínek podle § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo § 8b, může dopravní úřad vyzvat žadatele o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese k doplnění žádosti; k tomu mu stanoví přiměřenou lhůtu. Stejnopis výzvy dopravní úřad zašle též živnostenskému úřadu. Po dobu lhůty uvedené ve výzvě neběží lhůta pro vydání stanoviska. Dopravní úřad zašle doplněné podklady živnostenskému úřadu spolu se stanoviskem.

(6) Dopravní úřad vydává stanovisko rovněž k žádosti o schválení ustanovení nového odpovědného zástupce, jedná-li se o provozování silniční dopravy velkými vozidly. Dopravní úřad vydá souhlasné stanovisko, pokud nově ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky podle § 8b. V opačném případě vydá dopravní úřad nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(7) K žádosti o schválení nového odpovědného zástupce žadatel připojí doklady podle odstavce 4 písm. d) a e). Postup podle odstavce 5 se užije obdobně.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen zajistit, aby

a) v každém vozidle používaném k podnikání byly při jeho provozu

1. doklad o oprávnění k podnikání nebo jeho kopie, jde-li o vnitrostátní veřejnou linkovou osobní dopravu, nebo

2. doklad o oprávnění k podnikání nebo jeho kopie, smlouva o mezinárodní zvláštní linkové dopravě, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie18), a další doklady vztahující se k prováděné přepravě vydané podle tohoto zákona, přímo použitelného

předpisu Evropské unie13) nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, v ostatních případech,

b) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba, u které není překážka spolehlivosti podle odstavce 2 písm. b) nebo c), a

c) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba spolehlivá.

(2) Za spolehlivého se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten,

a) komu byl v posledních 3 letech uložen správní trest za přestupek spáchaný při výkonu práce řidiče taxislužby spočívající v

1. užití vozidla, které není označeno evidenční nálepkou vozidla taxislužby,

2. poškození cestujícího na ceně jízdného nebo požadování ceny ve výši, která není v souladu s cenovými předpisy,

3. nepořízení záznamu o přepravě,

4. nevydání dokladu o zaplacení jízdného nebo dokladu o přepravě cestujícímu nebo uvedení nepravdivých údajů v dokladu o přepravě,

5. nezaznamenání skutečného průběhu přepravy, nebo

6. neumožnění kontroly nebo státního odborného dozoru,

b) komu byl v posledních 2 letech uložen správní trest za přestupek spočívající v

1. řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,

2. řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost přivozeném požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo

3. odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,

c) kdo byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, rvačky, zbavení osobní svobody, omezování osobní svobody, loupeže, braní rukojmí, vydírání, znásilnění, sexuálního nátlaku, krádeže, podvodu, nebezpečného vyhrožování, obchodování s lidmi, ohrožení pod vlivem návykové látky, pohlavního zneužití, poškozování spotřebitele, opilství, obecného ohrožení nebo teroristického útoku, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen, nebo

d) komu byl uložen správní trest nebo trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, a to po dobu výkonu tohoto trestu.

(3) Podnikatel v silniční dopravě je dále povinen:

a) provádět opravy velkých vozidel s výjimkou drobných oprav na plochách k tomu určených a doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory uchovat po dobu 2 let a

b) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu počet vozidel, se kterými bude provozovat dopravu, jejich státní poznávací značku České republiky, největší povolenou hmotnost, celkový počet míst k přepravě osob včetně řidiče, tovární značku a obchodní označení a nahlásit do 30 dnů od vzniku rozhodné skutečnosti každou změnu v těchto

údajích.

(4) Za účelem posouzení spolehlivosti si dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy vyžádá podle zákona upravujícího Rejstřík trestů5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Orgán, který uložil správní trest za přestupek podle odstavce 2 písm. a) anebo trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, zašle opis pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.

(6) Byl-li přiznán odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí, kterým byl uložen správní trest za přestupek, považuje se pro účely posouzení spolehlivosti za den uložení správního trestu den, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu o žalobě.

§ 9a

Ustanovení o uzavření a provádění přepravní smlouvy, odpovědnosti dopravce, reklamaci a žalobě a o přepravě prováděné postupně několika dopravci obsažená v Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR)31) se použijí obdobně ve vnitrostátní silniční nákladní dopravě na smlouvu o přepravě věci, práva a povinnosti při přepravě věci, náhradu škody vzniklé při přepravě věci a na odpovědnost jednotlivých dopravců při přepravě věci, k jejímuž provedení se spojilo několik dopravců.

§ 9b

Zvláštní povinnosti podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly

(1) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly zabezpečuje konkrétní přepravu osob, zvířat nebo věcí tím, že sám řídí velké vozidlo nebo v souvislosti s řízením provádí nakládku a vykládku zvířat nebo věcí, dohled při nástupu a výstupu cestujících nebo nakládce a vykládce zvířat nebo věcí, údržbu a kontrolu velkého vozidla nebo provádí administrativní činnosti přímo spojené s konkrétní přepravou, nesmí doba výkonu těchto činností přesáhnout 48 hodin za týden. Dobu výkonu těchto činností lze prodloužit až na 60 hodin za týden, pokud za 26 týdnů po sobě jdoucích tato doba v průměru nepřesáhne 48 hodin za týden. Týdnem se rozumí období od 00.00 hodin v pondělí do 24.00 hodin v neděli.

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly je povinen po 6 hodinách přerušit výkon činností podle odstavce 1 přestávkou v trvání nejméně 30 minut. Přesáhne-li doba výkonu těchto činností 9 hodin po sobě jdoucích, musí přestávka trvat nejméně 45 minut. Přestávku lze rozdělit do několika částí v trvání nejméně 15 minut. Doba přestávky se nezapočítává do doby výkonu činností podle odstavce 1.

(3) Jsou-li činnosti podle odstavce 1 vykonávány v době od 00.00 hodin do 04.00 hodin, nesmí doba výkonu těchto činností během 24 hodin po sobě jdoucích přesáhnout 10 hodin.

(4) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly vede záznamy o době výkonu činností podle odstavce 1 a trvání přestávek a tyto záznamy uchovává po dobu nejméně 2 let od ukončení činností podle odstavce 1. Úprava požadavků na dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku není tímto paragrafem dotčena. Způsob vedení záznamu a jeho náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Díl 1

Vnitrostátní linková osobní doprava

Linková osobní dopravazrušeno

§ 10

(1) Vnitrostátní linkovou osobní dopravu může provozovat jen podnikatel v silniční dopravě, který je držitelem licence k jejímu provozování vydané dopravním úřadem.

(2) Podnikatel v silniční dopravě může po dobu nejdéle 60 dnů provozovat vnitrostátní linkovou osobní dopravu i bez licence, jde-li o její provozování v souladu

a) s rozhodnutím, kterým mu bylo poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících uloženo v mimořádné situaci podle zákona upravujícího poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících32),

b) se smlouvou uzavřenou na základě přímého zadání v mimořádné situaci podle zákona upravujícího poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících32), nebo

c) se smlouvou uzavřenou na základě zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění podle zákona o zadávání veřejných zakázek.

§ 11

(1) O udělení licence k provozování vnitrostátní linkové osobní dopravy rozhoduje na základě žádosti dopravce dopravní úřad, v jehož správním obvodu má být výchozí zastávka linky. Žádost lze podat nejdříve 1 rok přede dnem, kdy žadatel hodlá zahájit provoz linkové osobní dopravy.

(2) Žádost o udělení licence vedle obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) údaj o formě linkové osobní dopravy a, jde-li o městskou autobusovou dopravu, údaj o této skutečnosti,

b) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplných názvů a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen „vedení linky“), a

c) datum, kdy žadatel hodlá zahájit provoz linkové osobní dopravy.

(3) Dále musí žádost o udělení licence obsahovat,

a) jde-li o linkovou osobní dopravu, která má být v celém rozsahu provozována na základě jedné nebo více smluv o veřejných službách v přepravě cestujících32) (dále jen „linková doprava na základě smlouvy o veřejných službách“), údaj o této skutečnosti a údaje nutné k identifikaci každé z těchto smluv, nebo

b) jde-li o zvláštní linkovou dopravu, kategorie cestujících a údaje o osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat, kterými jsou jméno a příjmení, název nebo obchodní firma a dále datum narození a adresa trvalého pobytu nebo, jde-li o právnickou nebo podnikající fyzickou osobu, její identifikační číslo a adresa sídla.

(4) O žádosti rozhodne dopravní úřad do 60 dnů ode dne jejího podání.

§ 12

(1) Dopravní úřad licenci udělí, pokud

a) označení všech zastávek na trase linky ve směru vedení spojů bylo stanoveno nebo umístěno místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích postupem podle zákona o silničním provozu,

b) se dopravce nedopustil jednání uvedeného v § 15 odst. 1 písm. a) nebo ode dne spáchání takového jednání uplynula ke dni podání žádosti doba delší než 3 roky, a

c) vedení linky je v souladu se všemi smlouvami o veřejných službách v přepravě cestujících32), na jejichž základě má být doprava provozována, jde-li o linkovou dopravu na základě smlouvy o veřejných službách.

(2) Jde-li o linkovou osobní dopravu, která nemá být provozována v celém rozsahu na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32) (dále jen „linková doprava bez smlouvy o veřejných službách“), dopravní úřad i při splnění požadavků podle odstavce 1 licenci neudělí, pokud by tato doprava byla nadbytečná s ohledem na zajištění přepravních potřeb na trase linky veřejnou linkovou nebo veřejnou drážní osobní dopravou, která má být provozována na základě uzavřené smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32), (dále jen „veřejná osobní doprava na základě smlouvy o veřejných službách“) a měla negativní ekonomické dopady na veřejnou osobní dopravu na základě smlouvy o veřejných službách. Negativní ekonomické dopady spočívají zejména v navýšení nákladů na provozování dopravy nebo ve snížení tržeb z dopravy plynoucích.

(3) Rozhodnutí o udělení licence musí vedle obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

a) údaj o formě linkové osobní dopravy a, jde-li o městskou autobusovou dopravu, údaj o této skutečnosti,

b) označení a vedení linky,

c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy,

d) doba, na kterou se licence uděluje,

e) kategorie cestujících, jde-li o zvláštní linkovou dopravu, a

f) identifikační údaje o smlouvách, na jejichž základě má být doprava provozována, jde-li o linkovou dopravu na základě smlouvy o veřejných službách.

(4) V rozhodnutí o udělení licence lze stanovit

a) podmínky, za kterých může provoz linky zčásti zabezpečovat jiný dopravce, umožňuje-li to smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících32), na jejímž základě má být linková osobní doprava provozována, nebo

b) podmínky omezující provozování dopravy vyplývající ze

1. stavebních nebo dopravně technických vlastností pozemních komunikací na trase linky, nebo

2. žádosti.

(5) Lze-li nadbytečnosti nebo negativním ekonomickým dopadům podle odstavce 2 předejít omezením provozování dopravy, dopravní úřad v rozhodnutí o udělení licence stanoví

a) další podmínky omezující provozování dopravy, zejména časová omezení dopravních spojení na trase linky, omezení nástupu a výstupu cestujících na trase linky nebo podmínky pro přepravu cestujících na trase linky, nebo

b) jiné datum zahájení provozu, než je uvedeno v žádosti.

(6) Licence se uděluje na 5 let nebo

a) na kratší dobu, pokud o to dopravce požádal,

b) na dobu platnosti smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32), na jejímž základě má být linková osobní doprava provozována, jde-li o linkovou dopravu na základě smlouvy o veřejných službách; má-li být tato doprava provozována na základě více smluv, uděluje se licence na dobu platnosti smlouvy, která má skončit nejdříve, nebo

c) na dobu platnosti smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32), jejíž platnost uplyne dříve než za 5 let ode dne, kdy dopravce hodlá zahájit provoz, jde-li o linkovou dopravu bez smlouvy o veřejných službách, jejíž trasa linky je stejná nebo obdobná jako trasa linky veřejné linkové nebo veřejné drážní osobní dopravy provozované na základě této smlouvy, nejméně však na 2 roky.

§ 13

(1) Jde-li o linkovou dopravu bez smlouvy o veřejných službách, vyžádá si dopravní úřad před vydáním rozhodnutí o udělení licence závazné stanovisko dopravního úřadu, v jehož správním obvodu má být na trase posuzované linky umístěna zastávka (dále jen „dotčený úřad“), k posouzení, zda v jeho správním obvodu není dán důvod pro neudělení licence podle § 12 odst. 2.

(2) Je-li dán důvod pro neudělení licence, dotčený úřad v závazném stanovisku vymezí a odůvodní, v jakých případech a za jakých okolností by posuzovaná doprava byla nadbytečná s ohledem na zajištění přepravních potřeb na trase linky v jeho správním obvodu veřejnou osobní dopravou na základě smlouvy o veřejných službách a měla negativní ekonomické dopady na tuto dopravu.

(3) Závazné stanovisko podle odstavců 1 a 2 vydá dotčený úřad do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel. Nevydá-li dotčený úřad v této lhůtě závazné stanovisko, platí, že bylo vydáno souhlasné stanovisko.

§ 14

(1) Na žádost držitele licence dopravní úřad rozhodne do 60 dnů ode dne podání žádosti o změně licence. O změně licence spočívající výlučně ve změně názvu zastávky může dopravní úřad rozhodnout i z moci úřední, pokud ke změně názvu zastávky nedošlo z důvodu na straně dopravce. Na řízení o změně licence se použijí § 12 odst. 1 písm. a) a c), § 12 odst. 2, 4 a 5 a § 13 obdobně. Nedojde-li ke změně ve vedení linky, data zahájení provozu a podmínek stanovených podle § 12 odst. 4 písm. b) bodu 2 a § 12 odst. 5 písm. a), postup podle § 13 se nepoužije.

(2) Dobu platnosti licence nelze prodloužit.

(3) Při zániku právnické osoby, která je držitelem licence, s přechodem jejích práv a povinností na právního nástupce, který je podnikatelem v silniční osobní dopravě provozované velkými vozidly, lze provozovat linkovou osobní dopravu podle licence po dobu 15 dnů od zániku právnické osoby nebo, pokud v této lhůtě podá právní nástupce žádost o změnu licence v osobě držitele licence, nejméně do doby, kdy dopravní úřad o této žádosti rozhodne; dopravní úřad žádosti vyhoví, pokud se žadatel nedopustil jednání uvedeného v § 15 odst. 1 písm. a) nebo ode

dne spáchání takového jednání uplynuly ke dni podání žádosti více než 3 roky.

§ 15

(1) Dopravní úřad licenci odejme,

a) nebude-li tím závažným způsobem ohroženo uspokojování přepravních potřeb, pokud držitel licence

1. opakovaně závažným způsobem porušil povinnosti stanovené tímto zákonem,

2. opakovaně závažným způsobem porušil podmínky pro provozování dopravy stanovené v licenci, nebo

3. nezačal linkovou osobní dopravu, k jejímuž provozování byla tato licence udělena, provozovat do 30 dnů ode dne, kdy měl být její provoz zahájen,

b) požádal-li držitel licence o odnětí licence, nebo

c) pokud pozbyla platnosti smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících32), na jejímž základě byla doprava podle této licence provozována, jde-li o linkovou dopravu na základě smlouvy o veřejných službách.

(2) Jde-li o osobní linkovou dopravu provozovanou na základě více smluv o veřejných službách v přepravě cestujících32) a bylo-li zahájeno řízení o změně licence, kterým má být rozsah udělené licence omezen na provozování dopravy podle platných smluv, řízení o odnětí licence z důvodu podle odstavce 1 písm. c) se přeruší nebo nezahájí do doby ukončení řízení o změně licence.

(3) Licence pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,

b) zánikem koncese,

c) smrtí fyzické osoby, která je držitelem licence,

d) zánikem právnické osoby, která je držitelem licence, nejde-li o případ podle § 14 odst. 3,

e) zamítnutím žádosti o změnu licence podle § 14 odst. 3, nebo

f) rozhodnutím dopravního úřadu o odnětí licence.

Díl 2

Mezinárodní linková osobní doprava

§ 16

(1) Provozovat mezinárodní linkovou osobní dopravu může jen podnikatel v silniční dopravě, a to na základě

a) licence udělené Ministerstvem dopravy a licence vydané příslušným orgánem jiného státu pro území tohoto státu, jímž linka vede, nebo

b) povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18) uděleného Ministerstvem dopravy nebo příslušným orgánem jiného členského státu.

(2) Jde-li o mezinárodní zvláštní linkovou dopravu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18), lze ji provozovat rovněž na základě smlouvy o mezinárodní zvláštní linkové dopravě podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18).

§ 16a

(1) O udělení licence k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy rozhoduje Ministerstvo dopravy na základě žádosti dopravce. Žádost lze podat nejdříve 1 rok přede dnem, kdy žadatel hodlá zahájit provoz této dopravy.

(2) Žádost o udělení licence vedle obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) údaj o formě linkové osobní dopravy,

b) vedení linky,

c) datum, kdy žadatel hodlá zahájit provoz linkové osobní dopravy,

d) návrh jízdního řádu,

e) návrh tarifu,

f) návrh smluvních přepravních podmínek a

g) údaje o tom, jak bude zajištěno dodržování povinností týkajících se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku u řidičů, kteří mají řídit vozidla na lince.

(3) Dále musí žádost o udělení licence obsahovat,

a) jde-li o mezinárodní osobní linkovou dopravu, která má být na území České republiky v celém rozsahu provozována na základě jedné nebo více smluv o veřejných službách v přepravě cestujících32) (dále jen „mezinárodní doprava na základě smlouvy o veřejných službách“), údaj o této skutečnosti a údaje nutné k identifikaci každé z těchto smluv, nebo

b) jde-li o zvláštní linkovou dopravu, kategorie cestujících a údaje o osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat, kterými jsou jméno a příjmení, název nebo obchodní firma a dále datum narození a adresa trvalého pobytu nebo, jde-li o právnickou nebo podnikající fyzickou osobu, její identifikační číslo a adresa sídla.

(4) O žádosti rozhodne Ministerstvo dopravy do 30 dnů od doručení licence vydané příslušným úřadem cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu.

§ 16b

(1) Ministerstvo dopravy licenci udělí, pokud

a) označení všech zastávek na trase linky ve směru vedení spojů bylo stanoveno nebo umístěno místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích postupem podle zákona o silničním provozu,

b) se dopravce nedopustil jednání uvedeného v § 15 odst. 1 písm. a) nebo ode dne spáchání takového jednání uplynula ke dni podání žádosti doba delší než 3 roky,

c) jsou splněny další požadavky, stanoví-li je vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, a

d) vedení linky na území České republiky je v souladu se všemi smlouvami o veřejných službách v přepravě cestujících32), na jejichž základě má být doprava provozována, jde-li o mezinárodní dopravu na základě smlouvy o veřejných službách; za účelem ověření této podmínky si Ministerstvo dopravy vyžádá závazné stanovisko dotčeného úřadu.

(2) Jde-li o mezinárodní osobní linkovou dopravu, která na území České republiky nemá být provozována v celém rozsahu na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32) (dále jen „mezinárodní doprava bez smlouvy o veřejných službách“),

Ministerstvo dopravy i při splnění požadavků podle odstavce 1 licenci neudělí, pokud by tato doprava byla z hlediska navrženého jízdního řádu nadbytečná s ohledem na zajištění přepravních potřeb veřejnou osobní dopravou na základě smlouvy o veřejných službách a měla negativní ekonomické dopady na veřejnou osobní dopravu na základě smlouvy o veřejných službách. Negativní ekonomické dopady spočívají zejména v navýšení nákladů na provozování dopravy nebo ve snížení tržeb z dopravy plynoucích.

(3) Rozhodnutí o udělení licence musí vedle obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

a) údaj o formě linkové osobní dopravy,

b) označení a vedení linky,

c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy,

d) doba, na kterou se licence uděluje,

e) kategorie cestujících, jde-li o zvláštní linkovou dopravu, a

f) identifikační údaje o smlouvách, na jejichž základě má být doprava provozována, jde-li o mezinárodní dopravu na základě smlouvy o veřejných službách.

(4) V rozhodnutí o udělení licence lze stanovit

a) podmínky, za kterých může provoz linky zčásti zabezpečovat jiný dopravce, nebo

b) podmínky omezující provozování dopravy vyplývající ze

1. stavebních nebo dopravně technických vlastností pozemních komunikací na trase linky, nebo

2. žádosti.

(5) Lze-li nadbytečnosti nebo negativním ekonomickým dopadům podle odstavce 2 předejít omezením provozování dopravy, Ministerstvo dopravy v rozhodnutí o udělení licence stanoví

a) další podmínky omezující provozování dopravy, zejména časová omezení dopravních spojení na trase linky, omezení nástupu a výstupu cestujících na trase linky nebo podmínky pro přepravu cestujících na trase linky, nebo

b) jiné datum zahájení provozu, než je uvedeno v žádosti.

(6) Licence se uděluje

a) na dobu stanovenou v příslušné vyhlášené mezinárodní smlouvě, kterou je Česká republika vázána, nejvýše však na 5 let, nebo

b) na kratší dobu, pokud o to dopravce požádal.

§ 16c

(1) Jde-li o mezinárodní dopravu bez smlouvy o veřejných službách, vyžádá si Ministerstvo dopravy před vydáním rozhodnutí o udělení licence závazné stanovisko dotčeného úřadu k posouzení, zda v jeho správním obvodu není dán důvod pro neudělení licence podle § 16b odst. 2.

(2) Je-li dán důvod pro neudělení licence, dotčený úřad v závazném stanovisku vymezí a odůvodní, v jakých případech a za jakých okolností by z hlediska navrženého jízdního řádu byla posuzovaná doprava nadbytečná s ohledem na zajištění přepravních potřeb na trase

linky v jeho správním obvodu veřejnou osobní dopravou na základě smlouvy o veřejných službách a měla negativní ekonomické dopady na tuto dopravu.

(3) Závazné stanovisko podle odstavců 1 a 2 vydá dotčený úřad do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel. Nevydá-li dotčený úřad v této lhůtě závazné stanovisko, platí, že bylo vydáno souhlasné stanovisko.

§ 16d

(1) Na žádost držitele licence Ministerstvo dopravy rozhodne o změně licence. O změně licence spočívající výlučně ve změně názvu zastávky může Ministerstvo dopravy rozhodnout i z moci úřední, pokud ke změně názvu zastávky nedošlo z důvodu na straně dopravce. Na řízení o změně licence se použijí § 16b odst. 1 písm. a) a c), § 16b odst. 2, 4 a 5 a § 16c obdobně a § 16a odst. 2 a 3 přiměřeně. Nedojde-li ke změně ve vedení linky, data zahájení provozu a podmínek stanovených podle § 16b odst. 4 písm. b) bodu 2 a § 16b odst. 5 písm. a), postup podle § 16c se nepoužije.

(2) Dobu platnosti licence nelze prodloužit, s výjimkou prodloužení platnosti licence ve veřejném zájmu na nepřerušeném uspokojování přepravních potřeb nejvýše o 90 dnů; postup podle § 16c a lhůta podle § 16a odst. 3 se v tomto případě nepoužijí.

(3) Při zániku právnické osoby, která je držitelem licence, s přechodem jejích práv a povinností na právního nástupce, který je podnikatelem v silniční dopravě provozované velkými vozidly, se § 14 odst. 3 použije obdobně.

(4) O odnětí licence rozhoduje Ministerstvo dopravy. Ustanovení § 15 odst. 1 a 2 se použijí obdobně.

(5) Licence pozbývá platnosti v případech podle § 15 odst. 3.

§ 16e

Pro vydání, změnu a odnětí povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18) se § 16b odst. 2 a 5, § 16c a § 16d použijí obdobně.

Díl 3

Jízdní řád

§ 16f

(1) Jízdní řád pro veřejnou linkovou osobní dopravu nebo jeho změnu schvaluje na žádost dopravce

a) dopravní úřad, který udělil licenci, jde-li o vnitrostátní linkovou osobní dopravu,

b) Ministerstvo dopravy, jde-li o mezinárodní linkovou osobní dopravu.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy jízdní řád nebo jeho změnu schválí, pokud

a) je v souladu s licencí nebo povolením,

b) časové údaje nejsou v rozporu se stavebními nebo dopravně technickými vlastnostmi pozemních komunikací nebo pravidly silničního provozu nebo místní úpravou provozu na pozemních komunikacích v úsecích, po kterých je linka vedena,

c) není v rozporu s prostorovými parametry zastávek a jejich časovým využitím vozidly

jiných linek a

d) obsahuje pouze spoje podle smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících32), jde-li o linkovou dopravu na základě smlouvy o veřejných službách nebo mezinárodní dopravu na základě smlouvy o veřejných službách.

(3) Jde-li o mezinárodní linkovou osobní dopravu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18), Ministerstvo dopravy jízdní řád schválí v rámci povolení k provozování této dopravy, jsou-li splněny podmínky podle odstavce 2 písm. b) až d).

(4) Jde-li o mezinárodní dopravu bez smlouvy o veřejných službách, Ministerstvo dopravy změnu jízdního řádu neschválí, pokud by mezinárodní doprava bez smlouvy o veřejných službách byla z hlediska požadované změny jízdního řádu nadbytečná s ohledem na zajištěnost přepravních potřeb veřejnou osobní dopravou na základě smlouvy o veřejných službách a měla negativní ekonomické dopady na tuto dopravu. Před vydáním rozhodnutí o změně jízdního řádu si Ministerstvo dopravy vyžádá závazné stanovisko dotčeného úřadu k posouzení, zda v jeho správním obvodu není dán důvod pro neschválení změny jízdního řádu podle věty první. Závazné stanovisko vydá dotčený úřad do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel. Nevydá-li dotčený úřad v této lhůtě závazné stanovisko, platí, že bylo vydáno souhlasné stanovisko. Závazné stanovisko dotčeného úřadu se nevyžaduje, pokud se změna jízdního řádu nedotkne jeho správního obvodu nebo je-li změna jízdního řádu navázána na předchozí změnu licence.

(5) Jde-li o odchylku v provozování dopravy podle § 18 odst. 2, předloží dopravce návrh výlukového jízdního řádu ke schválení bez zbytečného odkladu poté, co se o uzavření pozemní komunikace nebo o objížďce dozvěděl. Výlukový jízdní řád se schválí, jsou-li splněny podmínky podle odstavce 2 písm. b) a c) a je-li linka vedena odchylně od licence pouze v nezbytném rozsahu a v souladu s rozhodnutím o uzavírce nebo objížďce, bylo-li vydáno. Výlukový jízdní řád nahrazuje po dobu trvání odchylky v provozování dopravy jízdní řád schválený podle odstavce 2.

(6) Pokud dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy jízdní řád, výlukový jízdní řád nebo jejich změnu schválí, může namísto písemného vyhotovení rozhodnutí vyznačit na jízdním řádu doložku schválení, která obsahuje údaj, že byl jízdní řád schválen, označení správního orgánu, který jízdní řád schválil, jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka a datum schválení jízdního řádu. Jízdní řád opatřený doložkou schválení se doručuje žadateli. Proti rozhodnutí, kterým byl jízdní řád nebo výlukový jízdní řád schválen nebo kterým byla schválena jejich změna, se nelze odvolat; to neplatí v případě rozhodnutí podle odstavce 3.

(7) Jde-li o dopravu provozovanou bez licence podle § 10 odst. 2, jízdní řád se nevydává. Dopravce je v takovém případě povinen zveřejnit v zastávkách informaci o vedení linky a časech příjezdů a odjezdů dopravních spojení.

(8) O změně jízdního řádu spočívající výlučně ve změně názvu zastávky může dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy rozhodnout i z moci úřední, pokud ke změně názvu zastávky nedošlo z důvodu na straně dopravce.

§ 17

(1) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(2) V celostátním informačním systému o jízdních řádech jsou vedeny údaje obsažené v jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, veřejné drážní osobní dopravy a veřejné osobní vodní dopravy a názvy zastávek linkové osobní dopravy.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Z důvodu veřejného zájmu nebo zásahu vyšší moci může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Odstavec 3 se nevztahuje na jízdní řády městské autobusové dopravy provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, předkládání ke schválení a uveřejňování, obsah a formální náležitosti jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.

§ 17a

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy pro účely vydání rozhodnutí o udělení, změně nebo odnětí licence nebo schválení jízdního řádu, výlukového jízdního řádu nebo jejich změny nebo dotčený úřad pro účely vydání závazného stanoviska si mohou vyžádat vyjádření

a) dopravního nebo silničního správního úřadu, v jehož správním obvodu má být linka vedena,

b) obce, v jejímž územním obvodu má být na trase linky zastávka,

c) Ministerstva dopravy,

d) právnické osoby založené pro plnění úkolů při zřizování a organizaci integrovaných veřejných služeb v přepravě cestujících32), nebo

e) vlastníka nebo správce pozemní komunikace, po které má být vedena linka.

(2) Lhůta pro předložení vyjádření je 10 dnů ode dne obdržení žádosti, není-li v žádosti stanovena lhůta delší.

Díl 4

Práva a povinnosti dopravce, cestujících a ostatních osob ve veřejné linkové dopravě

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

(1) Dopravce ve veřejné linkové dopravě je povinen

a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,

b) vydat a uveřejnit schválený jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,

c) provozovat dopravu podle podmínek stanovených v rozhodnutí o udělení licence nebo povolení, schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,

d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní

podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,

e) označit vozidlo příslušné linky názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,

f) zveřejnit v zastávce jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky, a po celou dobu provozování dopravy zajistit v zastávce zveřejnění jízdního řádu ve znění jeho schválených změn; u zastávky určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,

g) pečovat o bezpečnost přepravovaných osob a jejich zavazadel a zabezpečit první pomoc a náhradní dopravu v případě, že se stane účastníkem dopravní nehody nebo má technickou závadu, pro kterou nelze spoj dokončit,

h) vytvářet podmínky pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

(2) Je-li pozemní komunikace, po které je linka vedena, zcela nebo zčásti uzavřena nebo je-li nařízena objížďka podle zvláštního právního předpisu6), lze se od vedení linky podle licence odchýlit v nezbytném rozsahu a v souladu s rozhodnutím o uzavírce nebo objížďce, bylo-li vydáno. Je-li pozemní komunikace, po které je linka vedena, dočasně neprůjezdná, lze se od trasy linky podle licence v nezbytném rozsahu odchýlit.

§ 18a

Vztahy mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy

(1) Řidič a průvodčí vozidla veřejné linkové dopravy a jiná osoba pověřená dopravcem veřejné linkové dopravy a vybavená kontrolním odznakem a průkazem (dále jen "pověřená osoba") je oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti a plynulosti dopravy a bezpečnosti ostatních cestujících. Pověřená osoba je oprávněna

a) vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přirážku, vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplatit přirážku, pokud přes upozornění nedodržuje přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,

b) nepřipustit k přepravě nebo vyloučit z přepravy zavazadlo cestujícího nebo zvíře s ním přepravované, pokud jsou překážkou bezpečné a pohodlné přepravy cestujících nebo ohrožují zdraví cestujících nebo pokud jejich přepravu neumožňují přepravní podmínky, zejména obsaditelnost vozidla,

c) uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplatit přirážku nebo vyžadovat od cestujícího, aby se prokázal osobním dokladem a sdělil osobní údaje podle odstavce 2 písm. c).

(2) Cestující je povinen

a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,

b) dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují na zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,

c) na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem, neprokáže-li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přirážku, nebo se prokázat osobním dokladem a sdělit osobní údaje potřebné na vymáhání zaplacení jízdného a přirážky; osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení jízdného a přirážky se rozumí jméno, příjmení, datum a místo narození, adresa pro doručování12), číslo osobního dokladu a u osob, které nedosáhly plnoletosti, osobní údaje zákonného zástupce v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresa pro doručování,

d) na výzvu pověřené osoby ji následovat na vhodné pracoviště veřejné správy ke zjištění totožnosti, anebo na výzvu pověřené osoby setrvat na vhodném místě do příchodu osoby oprávněné zjistit totožnost cestujícího, a to nesplní-li povinnost uvedenou v písmenu c),

e) na výzvu pověřené osoby zaplatit přirážku za nedodržení přepravního řádu nebo pokynu a příkazu pověřené osoby nebo za znečištění vozidla nebo za rušení klidné přepravy cestujících nebo jiné obtěžování cestujících.

(3) Výši přirážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přirážky nesmí přesáhnout částku 1500 Kč.

(4) Osoba oprávněná zjistit totožnost cestujícího podle zvláštního právního předpisu je oprávněna sdělit osobní údaje podle odstavce 2 písm. c) pověřené osobě.

(5) Dopravce je oprávněn pro účely vymáhání zaplacení jízdného a přirážky zpracovávat osobní údaje podle odstavce 2 písm. c).

§ 18b

Přepravní řád

(1) Podmínky, za nichž se přepravují osoby, jejich zavazadla a věci a zvířata s nimi přepravovaná v silniční dopravě a integrované dopravě, stanoví přepravní řád a tarif. V přepravním řádu se uvede zejména

a) vznik a ukončení přepravní smlouvy mezi dopravcem a cestujícím a způsob prokazování jejího vzniku,

b) náležitosti jízdního dokladu, způsob placení jízdného a posuzování platnosti jízdních dokladů (včetně případů, kdy se na přepravě podílí více dopravců),

c) podmínky, za nichž si lze předem zakoupit místo k sezení,

d) podmínky přepravy dětí, dětských kočárků, cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace a vozíků pro invalidy,

e) způsob vracení jízdného při neprovedení přepravy,

f) rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za nichž si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci,

g) podmínky přepravy zvířat,

h) podmínky přepravy autobusových zásilek.

(2) Přepravní řád stanoví vyhláškou Ministerstvo dopravy. Dopravce může v přepravních podmínkách odlišně od přepravního řádu stanovit podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c), f),

g) a h).

§ 18c

Náhradní autobusová doprava

(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenou nebo dočasně omezenou drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu.1) Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 90 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti silničního provozu schváleno Policií České republiky.

(3) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 je povinen označit vozidlo použité pro náhradní autobusovou dopravu slovy "náhradní doprava". Ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) se použijí přiměřeně.

(4) Náhradní doprava musí umožnit přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace v rozsahu odpovídajícím přerušené drážní dopravě na dráze.

§ 19, § 19a – § 19czrušeno

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

(1) Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět v zastávce zveřejnění jízdního řádu nebo umístění zařízení pro zveřejnění jízdního řádu.

(2) Umístění zařízení pro zveřejnění jízdního řádu není zvláštním užíváním pozemní komunikace podle zvláštního předpisu.6)

Díl 5

Taxislužba

§ 21

Podmínky provozování taxislužby

(1) Dopravce smí provozovat taxislužbu pouze vozidlem, které

a) je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby (dále jen „vozidlo taxislužby“) a označeno evidenční nálepkou vozidla taxislužby, která byla pro toto vozidlo vydána, nebo

b) poskytla přepravovaná osoba pro účely své přepravy (dále jen „vozidlo cestujícího“).

(2) Dopravce při provozování taxislužby nesmí použít vozidlo taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby. Dopravce je povinen zajistit, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba.

(3) Dopravce je při provozování taxislužby povinen zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která

a) je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není-li touto osobou sám

dopravce nebo jeho manžel nebo registrovaný partner, a

b) je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.

(4) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících,

a) vozidlo taxislužby bylo viditelně a čitelně označeno

1. střešní svítilnou žluté barvy s nápisem TAXI na její přední a zadní straně a

2. jménem, popřípadě jmény, a příjmením, obchodní firmou nebo názvem dopravce umístěným na vozidle tak, aby měl cestující možnost seznámit se s tímto údajem před jednáním o přepravě s řidičem taxislužby,

b) vozidlo taxislužby bylo vybaveno

1. měřicí sestavou taxametru splňující požadavky zvláštního právního předpisu6a), jejíž součástí je taxametr, měřicí převodník ujeté vzdálenosti a tiskárna (dále jen „taxametr“),

2. knihou taxametru a

3. záznamy o přepravě podle písmene f) z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádná přeprava uskutečněna,

c) v taxametru byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

d) zobrazované údaje z taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,

e) řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

f) řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě a

g) řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o přepravě pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, pokud o něj cestující požádá.

(5) Splnění povinností podle odstavce 4 se nevyžaduje, je-li přeprava poskytnuta na základě písemné smlouvy uzavřené před zahájením přepravy, která

a) obsahuje

1. identifikační údaje smluvních stran, kterými jsou jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název, adresa bydliště nebo sídla a datum narození nebo identifikační číslo dopravce a objednatele přepravy,

2. jednoznačné určení přepravy uvedením jména, popřípadě jmen, a příjmení nebo jiného určení přepravovaných osob a údajů o datu, čase a trase přepravy,

3. cenu za přepravu nebo způsob jejího určení a

4. údaje o zprostředkovateli taxislužby, kterými jsou jeho jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a označení, že jde o zprostředkovatele, je-li uzavření smlouvy zprostředkováno zprostředkovatelem taxislužby, a

b) je při přepravě a po zbývající část dne, ve kterém byla přeprava poskytnuta, k dispozici

u řidiče taxislužby, kterým byla přeprava poskytnuta, nebo je u řidiče k dispozici její kopie.

(6) Splnění povinností podle odstavce 4 se rovněž nevyžaduje, je-li přeprava poskytnuta na základě objednávky provedené elektronickými prostředky jinou než hlasovou službou a

a) objednateli přepravy byla před objednáním přepravy sdělena konečná cena za tuto přepravu a, je-li přeprava zprostředkována zprostředkovatelem taxislužby, jeho jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) objednateli přepravy byly před zahájením přepravy sděleny údaje o

1. dopravci, který přepravu poskytne, kterými jsou jeho jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo,

2. řidiči taxislužby, který přepravu provede, kterými jsou jeho jméno, popřípadě jména, a příjmení, a

3. vozidle taxislužby, kterým bude přeprava poskytnuta, kterými jsou jeho státní poznávací značka, tovární značka a obchodní označení,

c) objednateli přepravy bylo bezprostředně po ukončení přepravy na jím uvedenou adresu elektronické pošty zasláno potvrzení o přepravě a

d) potvrzení o přepravě je po zbývající část dne, ve kterém byla přeprava poskytnuta, k dispozici u řidiče taxislužby, který přepravu poskytnul.

(7) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je dále povinen

a) uchovávat záznamy o přepravě podle odstavce 4 písm. f), smlouvy o přepravě podle odstavce 5 a potvrzení o přepravě podle odstavce 6 písm. d) po dobu nejméně 3 let od ukončení přepravy, k níž se vztahují, a

b) zajistit, aby vozidlo taxislužby nebylo označeno střešní svítilnou podle odstavce 4 písm. a) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením,

1. je-li použito k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebo

2. není-li vybaveno taxametrem.

(8) Dopravce je povinen zajistit, aby při provozování taxislužby vozidlem cestujícího měl řidič taxislužby u sebe doklad o oprávnění dopravce k podnikání nebo jeho kopii a aby cestujícímu vydal doklad o přepravě, pokud o něj cestující požádá.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti záznamu o přepravě, knihy taxametru, dokladu o přepravě, potvrzení o přepravě a způsob řádné obsluhy taxametru.

§ 21a

Evidence vozidel taxislužby

(1) Dopravní úřad zapíše vozidlo do evidence vozidel taxislužby na základě žádosti dopravce, pokud

a) jde o vozidlo kategorie L nebo M114),

b) je dopravce podle zápisu v registru silničních vozidel14) provozovatelem vozidla,

c) vozidlo není evidováno jako vozidlo taxislužby pro jiného dopravce a

d) vozidlo nebylo v posledním roce vyřazeno z evidence vozidel taxislužby z důvodu uvedeného v odstavci 6 písm. d).

(2) V žádosti podle odstavce 1 dopravce uvede

a) státní poznávací značku, tovární značku a obchodní označení vozidla a

b) typ a výrobní číslo taxametru, který bude ve vozidle při provozování taxislužby užíván, případně uvede, že vozidlo taxislužby nebude vybaveno taxametrem a tímto vozidlem bude poskytovat přepravu výhradně podle § 21 odst. 5 nebo 6.

(3) Při zápisu vozidla do evidence vozidel taxislužby vydá dopravní úřad žadateli výpis z této evidence. Výpis opatří jménem, příjmením a podpisem oprávněné úřední osoby, která výpis vyhotovila, a otiskem úředního razítka s malým státním znakem České republiky.

(4) Dopravce je povinen oznámit dopravnímu úřadu změnu údajů uvedených v odstavci 2 písm. b) nejpozději do 7 dnů od dne vzniku této změny. Na základě oznámení zapíše dopravní úřad změnu údajů v evidenci vozidel taxislužby a vydá dopravci nový výpis z této evidence.

(5) Při zápisu vozidla do evidence vozidel taxislužby nebo na žádost dopravce vydá dopravní úřad dopravci, pro kterého je vozidlo v evidenci vozidel taxislužby zapsáno, evidenční nálepku vozidla taxislužby. Dopravce je povinen zajistit, aby tato nálepka nebyla umístěna na jiném vozidle, než pro které byla vydána. Umístění nálepky na vozidlo taxislužby, pro které byla vydána, se nepovažuje za označení vozidla v rozporu s § 21 odst. 7 písm. b) nebo § 21d odst. 5.

(6) Dopravní úřad vyřadí vozidlo z evidence vozidel taxislužby, pokud

a) vozidlo nesplňuje podmínky podle odstavce 1 písm. a) nebo b),

b) zaniklo oprávnění dopravce k provozování silniční motorové dopravy osobní malými vozidly,

c) o to dopravce požádá, nebo

d) dopravci byl pravomocně uložen správní trest za přestupek uvedený v § 35 odst. 2 písm. i) nebo l), kterého se ve vztahu k tomuto vozidlu dopustil.

(7) V případě vyřazení vozidla z evidence vozidel taxislužby je dopravce povinen neprodleně zajistit odstranění evidenční nálepky vozidla taxislužby.

(8) Náležitosti a vzor evidenční nálepky vozidla taxislužby a způsob jejího umístění na vozidle stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21b

Zmocnění obce

(1) Obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou pro stanoviště vozidel taxislužby zřízených obcí podmínky užívání stanoviště a provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti.

(2) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit dopravcům jako podmínku pro zahájení nebo nabízení přepravy na území obce splnění zvláštních technických požadavků na vozidla taxislužby, kterými mohou být požadavky na maximální rozměry vozidla, maximální zdvihový objem motoru, stupeň plnění emisní úrovně nebo druh paliva. Zvláštní technické požadavky na vozidla taxislužby nesmí zvýhodňovat určitého výrobce, tovární značku nebo typ vozidla.

§ 21c

Oprávnění řidiče taxislužby

(1) Práci řidiče taxislužby je oprávněna vykonávat pouze osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Oprávnění řidiče taxislužby udělí na žádost kterýkoli dopravní úřad, pokud je žadatel

a) starší 21 let,

b) spolehlivý podle § 9 odst. 2 a

c) oprávněn k pobytu na území České republiky a, je-li to podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno, oprávněn k výkonu práce na území České republiky, jde-li o občana jiného než členského státu, který není držitelem koncese pro provozování silniční motorové dopravy osobní vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče, jeho manželem nebo registrovaným partnerem.

(2) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech. Je-li žadatel občanem jiného než členského státu a není držitelem koncese pro provozování silniční motorové dopravy osobní vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče, jeho manželem nebo registrovaným partnerem, k žádosti přiloží rovněž

a) doklad prokazující jeho oprávnění k pobytu na území České republiky a

b) doklad prokazující jeho oprávnění k výkonu práce na území České republiky, je-li podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno.

(3) Je-li žadatelem cizinec, za účelem posouzení spolehlivosti k žádosti dále přiloží výpis z evidence trestů vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem státu, jehož je státním příslušníkem, a státu posledního pobytu, nebo výpis z evidence Rejstříku trestů, v jehož příloze jsou tyto informace obsaženy. Nevydává-li takový stát výpis z evidence trestů, přiloží cizinec čestné prohlášení o bezúhonnosti učiněné před orgánem nebo notářem tohoto státu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce. Cizinec, kterému byla udělena mezinárodní ochrana33), doklady podle vět první a druhé vydané státem, jehož je státním příslušníkem, nepřikládá.

(4) Oprávnění řidiče taxislužby se uděluje na dobu 5 let. Pokud dopravní úřad vyhoví žádosti, vydá místo písemného vyhotovení rozhodnutí průkaz řidiče taxislužby. Průkaz řidiče taxislužby je veřejnou listinou. Vzor průkazu řidiče taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Oprávnění řidiče taxislužby odejme

a) kterýkoli dopravní úřad na žádost jeho držitele, nebo

b) dopravní úřad příslušný podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu řidiče taxislužby, pokud jeho držitel přestal být spolehlivým podle § 9 odst. 2; vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby je prvním úkonem v řízení.

(6) Ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození průkazu řidiče taxislužby nebo změnu údajů v něm zaznamenaných je jeho držitel povinen neprodleně oznámit kterémukoli dopravnímu úřadu. Na žádost řidiče taxislužby vydá tento dopravní úřad namísto průkazu řidiče taxislužby, jehož se oznámení podle věty první týká, nový průkaz řidiče taxislužby, je-li žadatel držitelem oprávnění řidiče taxislužby. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým

provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech.

(7) Průkaz řidiče taxislužby pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo řidiči taxislužby uděleno oprávnění řidiče taxislužby,

b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby,

c) dnem, kdy řidič taxislužby nahlásil dopravnímu úřadu jeho ztrátu, zničení nebo odcizení,

d) dnem vydání nového průkazu řidiče taxislužby, oznámil-li řidič taxislužby dopravnímu úřadu jeho poškození nebo změnu údajů v něm zaznamenaných.

(8) Řidič taxislužby je povinen odevzdat průkaz řidiče taxislužby

a) do 7 dnů ode dne pozbytí jeho platnosti podle odstavce 7 písm. a) kterémukoli dopravnímu úřadu,

b) do 7 dnů ode dne pozbytí jeho platnosti podle odstavce 7 písm. b) dopravnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu řidiče taxislužby, nebo c) nejpozději při vydání nového průkazu řidiče taxislužby v případě pozbytí platnosti podle odstavce 7 písm. d) dopravnímu úřadu vydávajícímu nový průkaz řidiče taxislužby.

(9) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie je oprávněn odebrat neplatný průkaz řidiče taxislužby.

§ 21d

Zvláštní povinnosti řidiče taxislužby

(1) Řidič je k výkonu práce řidiče taxislužby povinen užít

a) vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby pro něj, pokud je sám dopravcem, nebo pro dopravce, k němuž má vztah podle § 21 odst. 3 písm. a), a označeno evidenční nálepkou vozidla taxislužby, která byla pro toto vozidlo vydána, nebo

b) vozidlo cestujícího.

(2) Při poskytování přepravy vozidlem cestujícího je řidič taxislužby povinen vydat cestujícímu doklad o přepravě, pokud o něj cestující požádá, a mít u sebe

a) průkaz řidiče taxislužby a

b) doklad o oprávnění dopravce k podnikání nebo jeho kopii.

(3) Při nabízení a poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby je řidič taxislužby povinen mít ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby tak, aby byl z místa cestujícího viditelný a čitelný.

(4) Nejde-li o přepravu podle § 21 odst. 5 nebo 6, je řidič vozidla při výkonu práce řidiče taxislužby povinen

a) užít vozidlo taxislužby, které je viditelně a čitelně označeno

1. střešní svítilnou žluté barvy s nápisem TAXI na její přední a zadní straně a

2. jménem, popřípadě jmény, a příjmením, obchodní firmou nebo názvem dopravce umístěným na vozidle tak, aby měl cestující možnost seznámit se s tímto údajem před jednáním o přepravě s řidičem taxislužby,

b) řádně obsluhovat taxametr a zajistit zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

c) ihned po ukončení přepravy pořídit jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti a

d) vydat cestujícímu doklad o přepravě pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti, pokud o doklad cestující požádá.

(5) Vozidlo nesmí být označeno střešní svítilnou podle § 21 odst. 4 písm. a) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením,

a) je-li použito k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebo

b) není-li vybaveno taxametrem.

§ 21e

Povinnosti zprostředkovatele taxislužby

(1) Zprostředkovatel taxislužby je povinen zajistit, aby jím zprostředkovaná přeprava byla

a) poskytnuta podnikatelem v silniční dopravě, který je držitelem koncese pro provozování silniční motorové dopravy osobní vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče,

b) provedena vozidlem taxislužby nebo vozidlem cestujícího a

c) provedena řidičem, který je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.

(2) Zprostředkovatel taxislužby je povinen vést evidenci zprostředkovaných přeprav. Evidence zprostředkovaných přeprav obsahuje u každé zprostředkované přepravy jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firmu nebo název poskytovatele přepravy, adresu jeho sídla, jeho identifikační číslo a údaje o době a místu zahájení přepravy. Údaje o zprostředkované přepravě se v evidenci uchovávají po dobu nejméně 3 let ode dne ukončení zprostředkované přepravy.

Díl 6

Příležitostná osobní silniční doprava

§ 21f

(1) Dopravce provozující příležitostnou osobní silniční dopravu je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává. Záznam objednávky v evidenční knize objednávek je dopravce povinen uchovat po dobu nejméně 1 roku ode dne ukončení objednané přepravy. Náležitosti záznamu objednávky stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Dopravce provozující mezinárodní příležitostnou osobní silniční dopravu je dále povinen zajistit, aby ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, byl umístěn vyplněný jízdní list podle přímo použitelného předpisu Evropské unie28) nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Formulář jízdního listu vydá dopravci provozujícímu příležitostnou osobní silniční dopravu na jeho žádost Ministerstvo dopravy nebo osoba Ministerstvem dopravy pověřená.

ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené Evropskou dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) (dále jen „Dohoda ADR“)7), a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy.7a)

(4) Ministerstvo dopravy může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy.7a)

(5) Ministerstvo dopravy je oprávněno podle Dohody ADR pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Ministerstvo dopravy může pověření odebrat, pokud pověřená osoba nedodržuje podmínky stanovené v pověření nebo v Dohodě ADR. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

§ 23

(1) Osoba předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen „odesílatel“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

a) předat dopravci řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,

b) zatřídit a předat k přepravě pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je dovolena,

c) předat nebezpečné věci k přepravě pouze, jsou-li dodržena ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,

d) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky,

e) použít k balení nebezpečných věcí pouze schválené a předepsané obaly,

f) zatřídit, zabalit a označit kusy nebezpečných věcí nápisy a bezpečnostními značkami,

g) označit kontejner bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,

h) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,

i) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě a

j) uchovávat po dobu 1 roku předepsané doklady.

(2) Dopravce je při přepravě nebezpečných věcí povinen v souladu s Dohodou ADR

a) zajistit, aby v dopravní jednotce byly při přepravě řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,

b) zajistit, aby pro přepravu nebezpečných věcí byla použita dopravní jednotka k tomu způsobilá

a vybavená předepsanými doklady,

c) zajistit, aby přepravu prováděla pouze osádka dopravní jednotky složená z držitelů odpovídajících osvědčení,

d) převzít k přepravě a přepravovat pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je dovolena,

e) zajistit dodržení ustanovení o nakládce, včetně zákazu společné nakládky, vykládce, manipulaci, zajištění nákladu, provozu dopravní jednotky a dozoru nad ní,

f) zabránit úniku látek nebo poškození přepravovaných věcí a nepřevzít k přepravě nebezpečné věci, u nichž je jejich obal poškozený nebo netěsný,

g) zajistit, aby v případě nehody nebo mimořádné události členové osádky vozidla provedli opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče vozidla,

h) provádět přepravu dopravní jednotkou označenou bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,

i) převzít k přepravě pouze kontejner označený bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,

j) používat dopravní jednotku vybavenou předepsanou výbavou,

k) dodržet ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,

l) vybavit dopravní jednotku hasicími přístroji,

m) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí a

n) uchovávat po dobu 1 roku předepsané doklady.

(3) Osoba zajišťující vykládku nebezpečných věcí (dále jen „příjemce“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

a) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,

b) dodržet ustanovení o vykládce, čištění a dekontaminaci vozidla a

c) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě.

(4) Řidič vozidla je při přepravě nebezpečných věcí v souladu s Dohodou ADR povinen

a) provádět přepravu dopravní jednotkou vybavenou písemnými pokyny, osvědčením o školení řidiče přepravujícího nebezpečné věci a osvědčením o schválení vozidel pro přepravu některých nebezpečných věcí a řádně a úplně vyplněnými průvodními doklady,

b) provádět přepravu dopravní jednotkou označenou bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,

c) převzít k přepravě pouze kontejner označený bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,

d) používat dopravní jednotku vybavenou předepsanou výbavou pro obecnou a osobní ochranu a další dodatečnou výbavou,

e) používat dopravní jednotku vybavenou hasicími přístroji,

f) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky, manipulaci, zajištění nákladu a dozoru nad vozidly a

g) dodržet ustanovení pro omezení průjezdu tunely.

§ 24, § 25zrušeno

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie13).

§ 27

Zahraniční dopravci jsou povinni zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, dodržovali požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku a záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku měli u sebe a předložili je při kontrole. Zahraniční dopravci jsou dále povinni zajistit, aby ve vozidle při jeho provozu byly doklady podle § 3 písm. b) a § 9 odst. 1 písm. a) a, jde-li o zahraniční dopravce usazené v jiném členském státu Evropské unie, kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu s řidičem včetně jejich překladu do českého jazyka. Na zahraniční dopravce se rovněž vztahuje povinnost uvedená v § 3 písm. c).

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy nejméně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejméně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republice pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právnickou osobu.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy nebo pověřená právnická osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis včetně řešení úhrady vynaložených nákladů spojených s přidělením těchto povolení.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky, nejedná-li se o mezinárodní dopravu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie20). O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jedná-li se o silniční dopravu osobním automobilem pro vlastní potřebu nebo jedná-li se o příležitostnou dopravu formou okružní jízdy či formou přepravy cestujících na určené místo s následující zpáteční jízdou neobsazeného vozidla.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie20), jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu, a to pouze z důvodu mimořádných dopravních potřeb, které nelze zabezpečit dopravci usazenými v České republice, a na základě vzájemnosti nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Na vydání zvláštního povolení není právní nárok.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

§ 33a

(1) Provozovat mezinárodní dopravu velkými vozidly za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie20) lze pouze na základě licence Společenství (dále jen „eurolicence“).

(2) O vydání eurolicence rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání eurolicence stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie21), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá eurolicenci; současně mu vydá opis eurolicence pro každé velké vozidlo, pro které prokázal finanční způsobilost a které nahlásil dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 3 písm. b).

(4) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro menší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, odevzdá nadbytečné opisy eurolicence dopravnímu úřadu do 30. září kalendářního roku, ve kterém trvání finanční způsobilosti prokazoval. Neprokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost, odevzdá v této lhůtě dopravnímu úřadu eurolicenci a všechny její opisy.

(5) Pokud podnikatel v silniční dopravě přestal provozovat dopravu velkým vozidlem, pro které mu

byl vydán opis eurolicence, odevzdá nadbytečný opis eurolicence dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne, kdy s tímto vozidlem přestal provozovat dopravu.

(6) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro větší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, a tato vozidla nahlásí dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 3 písm. b), vydá dopravní úřad na žádost podnikatele v silniční dopravě příslušný počet dalších opisů eurolicence.

(7) Eurolicence a její opisy pozbývají platnosti dnem zániku koncese nebo uplynutím doby, na kterou byly vydány. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly eurolicence a její opisy vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33b

(1) Při provozování mezinárodní dopravy velkými vozidly určenými k přepravě zvířat nebo věcí lze využít řidiče, který není občanem členského státu nebo rezidentem22), pouze na základě osvědčení řidiče podle přímo použitelného předpisu Evropské unie23) (dále jen „osvědčení řidiče“).

(2) O vydání osvědčení řidiče rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti, ke které žadatel přiloží

a) cestovní doklad řidiče,

b) doklad prokazující oprávnění řidiče k pobytu na území České republiky,

c) doklad prokazující oprávnění řidiče k výkonu práce na území České republiky, je-li podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno,

d) pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo dohodu o provedení práce uzavřenou mezi žadatelem a řidičem, není-li podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno oprávnění řidiče k výkonu práce na území České republiky nebo není-li z dokladu podle písmene c) zřejmé, že je řidič oprávněn vykonávat práci řidiče,

e) doklad prokazující sociální pojištění řidiče, je-li podle zvláštního právního předpisu vyžadováno,

f) řidičský průkaz řidiče a

g) průkaz profesní způsobilosti řidiče nebo obdobný doklad vydaný jiným členským státem, pokud řidičský průkaz nebyl vydán členským státem nebo v něm není záznam o profesní způsobilosti řidiče.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání osvědčení řidiče stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie23), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení řidiče, na němž vyznačí harmonizovaným kódem údaj o profesní způsobilosti řidiče38), a jeho opis.

(4) Podnikatel v silniční dopravě je povinen oznámit bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu změny všech skutečností dokládajících splnění podmínek pro vydání osvědčení řidiče podle odstavce 2.

(5) Dopravní úřad rozhodne o odnětí osvědčení řidiče v případech stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie23).

(6) Osvědčení řidiče a jeho opis pozbývají platnosti uplynutím doby, na kterou byly vydány, nebo nabytím právní moci rozhodnutí o odnětí osvědčení řidiče. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly osvědčení řidiče a jeho opis vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33c

Dopravní úřady jsou povinny nejpozději do 15. ledna každého roku poskytnout Ministerstvu dopravy údaje o požadované přímo použitelným předpisem Evropské unie34) v rozsahu, ve kterém je má Česká republika sdělovat Evropské komisi.

§ 33d

(1) Dopravce provozující mezinárodní osobní dopravu pro vlastní potřeby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie18) musí být držitelem osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(2) O vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud dopravce splňuje podmínky pro vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie18), dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu v takovém počtu stejnopisů, o jaký dopravce požádal.

(4) Dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle používaném při provozování dopravy podle odstavce 1 bylo při jeho provozu osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(5) Osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývá platnosti uplynutím doby, na kterou bylo vydáno. Dopravce je povinen všechny stejnopisy osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33e

(1) Dopravce, kterému byla vydána eurolicence, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, je povinen oznámit změnu údajů uvedených v těchto dokladech dopravnímu úřadu do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

(2) Dopravní úřad na základě oznámení podle odstavce 1 vydá novou eurolicenci, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, jsou-li nadále splněny podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie20).

(3) Eurolicence, osvědčení řidiče a jejich opisy a osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývají platnosti dnem vydání nového dokladu. Dopravce je povinen odevzdat původní doklady dopravnímu úřadu do 30 dnů ode dne pozbytí jejich platnosti.

(4) Pro postup podle odstavce 2 se § 33a odst. 2 a 3, § 33b odst. 2 a 3 a § 33d odst. 2 a 3 užijí obdobně.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní správu podle tohoto zákona vykonává Ministerstvo dopravy a dopravní úřady. Dopravními úřady jsou

a) Magistrát hlavního města Prahy, magistráty statutárních měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve věcech městské autobusové dopravy a taxislužby a

b) krajské úřady v ostatních věcech.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, určuje se místní příslušnost dopravního úřadu podle sídla účastníka řízení.

(3) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady, celní úřady a Ministerstvo dopravy. Dopravní úřady vykonávají ve svém správním obvodu státní odborný dozor ve všech věcech, které nenáleží Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy vykonává státní odborný dozor v mezinárodní autobusové linkové silniční dopravě osob. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci, odesílatelé, příjemci, provozovatelé terminálů, zprostředkovatelé taxislužby nebo řidiči dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě29) a zda provozují dopravu podle uděleného povolení. Celní úřady vykonávají státní odborný dozor nad prací osádek vozidel ve vnitrostátní a v mezinárodní silniční nákladní dopravě a ve věcech mezinárodní dopravy osob a podávají dopravním úřadům nebo Ministerstvu dopravy návrhy na zahájení řízení o uložení pokuty podle § 35. Výkon působnosti celních úřadů při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě podle tohoto zákona se považuje za výkon správy daní, s výjimkou řízení o přestupcích. Jednotné postupy, systém a předmět kontrol a státního odborného dozoru7f) stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Řidič vozidla je povinen umožnit orgánům státního odborného dozoru, obecní policii a Policii České republiky přístup k tachografu nebo jinému záznamovému zařízení, taxametru a elektronickému zařízení, v němž má k dispozici smlouvu podle § 21 odst. 5 nebo potvrzení o přepravě podle § 21 odst. 6.

(5) Dopravce je povinen zajistit, aby řidič poskytl obecní policii a Policii České republiky součinnost při výkonu kontroly.

(6) Zprostředkovatel taxislužby nesmí orgánům státního odborného dozoru, obecní policii a Policii České republiky znemožnit či znesnadnit zahájení nebo provedení kontrolní přepravy, zejména poskytnutím nepravdivých informací o možnosti zprostředkování přepravy, vyloučením z možnosti zprostředkování přepravy nebo znemožněním či znesnadněním přístupu do elektronické aplikace pro zprostředkování přepravy.

(7) Pověření k výkonu státního odborného dozoru nebo vrchního státního dozoru ve věcech silniční dopravy ve formě průkazu vydává správní orgán, do jehož působnosti výkon dozoru spadá. Náležitosti průkazu a jeho vzor stanoví prováděcí právní předpis. Celník se při výkonu státního odborného dozoru ve věcech silniční dopravy prokazuje způsobem stanoveným v zákoně o Celní správě České republiky30).

(8) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného dopravními úřady.

(9) Při kontrolní přepravě prováděné v rámci výkonu státního odborného dozoru v taxislužbě lze používat cizí jazyk. Pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak, lze při provádění kontrolní přepravy pořizovat zvukové, obrazové nebo zvukově-obrazové záznamy bez vědomí dopravce nebo řidiče. Právo fyzických osob na ochranu jejich soukromého a osobního života tím není dotčeno.

§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožování provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na

jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě

§ 34b

(1) Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě obsahuje evidenci údajů o podnikatelích v silniční dopravě a jejich odpovědných zástupcích, o řidičích, kterým byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla, a o řidičích taxislužby a evidenci vozidel taxislužby. Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona24), jehož správcem je Ministerstvo dopravy.

(2) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u podnikatelů v silniční dopravě provozované velkými vozidly uvádí

a) obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa místa trvalého pobytu, datum a místo narození, adresa sídla a identifikační číslo podnikatele, který je fyzickou osobou,

b) obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo podnikatele, který je právnickou osobou,

c) údaje o odpovědných zástupcích podle odstavce 3,

d) údaje o udělení koncese k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, jejím rozsahu a o její změně nebo zrušení,

e) údaje o trvání, rozsahu a ztrátě finanční a odborné způsobilosti a dobré pověsti,

f) údaje podle § 9 odst. 3 písm. b), údaje o vyřazení nebo zániku vozidla, datum první registrace vozidla v registru vozidel podle zvláštního právního předpisu14), identifikační číslo silničního vozidla a kategorie vozidla,

g) identifikační údaje o dokladech vydaných podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie20) a

h) identifikační údaje o rozhodnutí, kterým byl podle tohoto nebo jiného zákona uložen správní trest za přestupek uvedený v přímo použitelném předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě39) nebo sankce za přestupek nebo trestný čin uvedený v přímo použitelném předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě39), byla-li tato sankce uložena orgánem jiného členského státu než České republiky, a dále druh a výše správního trestu nebo sankce a právní kvalifikace přestupku nebo trestného činu.

(3) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u odpovědných zástupců uvádí

a) jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa místa pobytu,

b) pro které podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly jsou ustanoveni odpovědným zástupcem a pro kolik velkých vozidel,

c) zda mají k podnikateli v silniční dopravě provozované velkými vozidly skutečnou vazbu,

d) rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal, a

e) zda jsou způsobilí k řízení dopravní činnosti; v případě nezpůsobilosti k řízení dopravní činnosti doba, po kterou nezpůsobilost trvá.

(4) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u řidičů, kterým byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla, uvádí

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresa místa pobytu a

b) identifikační údaje o rozhodnutí, kterým byl zákaz činnosti uložen, a údaje o době zákazu činnosti.

(5) U podnikatelů v silniční dopravě provozované malými vozidly se v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvádí údaje podle odstavce 2 písm. a), b), d), f), g) a h).

(6) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u řidičů taxislužby uvádí

a) jméno nebo jména, příjmení, rodné příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, datum a místo narození, adresa místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu a státní příslušnost,

b) údaje o oprávnění a průkazu řidiče taxislužby,

c) údaje o trvání a ztrátě spolehlivosti řidiče taxislužby a

d) identifikační údaje o rozhodnutí, kterým byl řidiči taxislužby uložen správní trest za přestupek, v jehož důsledku přestal být řidič taxislužby považován za spolehlivého podle § 9 odst. 2, a dále druh a výše správního trestu a právní kvalifikace přestupku.

(7) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u vozidel taxislužby uvádí

a) údaje o dopravci, pro kterého je vozidlo taxislužby evidováno, v rozsahu podle odstavce 2 písm. a) a b),

b) státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení, kategorie vozidla, identifikační číslo silničního vozidla, počet míst určených k přepravě osob, údaj, zda je dopravce zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zvláštního právního předpisu14), a údaj o vyřazení nebo zániku vozidla,

c) typ a výrobní číslo taxametru, popřípadě údaj o tom, že vozidlo není vybaveno taxametrem,

d) sériové číslo evidenční nálepky vozidla taxislužby, která byla pro vozidlo taxislužby vydána, a datum jejího vydání a

e) datum, k němuž bylo vozidlo zařazeno do evidence vozidel taxislužby nebo z této evidence vyřazeno a důvod vyřazení.

(8) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje podle odstavce 2 písm. a), b) a h) o dopravcích provozujících silniční dopravu velkými vozidly pro cizí potřeby, kteří jsou usazení v jiném členském státě než v České republice a kterým byl pravomocně uložen správní trest za přestupek podle tohoto zákona.

(9) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje o osobách, kterým bylo vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, a to jejich jméno, popřípadě jména, příjmení, datum a místo narození a adresa místa trvalého pobytu a rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal.

(10) Údaje podle odstavců 3 až 7 se v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uchovávají po dobu 3 let ode dne

a) zániku živnostenského oprávnění podnikatele v silniční dopravě,

b) ztráty dobré pověsti odpovědného zástupce,

c) úmrtí odpovědného zástupce,

d) ukončení výkonu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla, nebo

e) zániku nebo odnětí oprávnění řidiče taxislužby.

§ 34czrušeno

§ 34d

(1) Dopravní úřady zapisují údaje a jejich změny, s výjimkou údajů podle § 34b odst. 4, v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie15) a odpovídají za správnost a úplnost těchto údajů.

(2) Ministerstvo dopravy je národním kontaktním místem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie15). Údaje podle § 34b odst. 2 písm. h) o přestupcích, trestných činech a sankcích za ně uložených, které uložil orgán jiného členského státu než České republiky podnikateli v silniční dopravě nebo jeho odpovědnému zástupci, postoupí Ministerstvo dopravy bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu. Údaje podle § 34b odst. 2 písm. h) o přestupcích a správních trestech za ně uložených, které pravomocně uložilo Ministerstvo dopravy dopravcům usazeným v jiném členském státě než v České republice provozujícím silniční dopravu velkými vozidly pro cizí potřeby za přestupek podle tohoto zákona, zapíše v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě Ministerstvo dopravy.

(3) Ministerstvo dopravy zveřejní po dobu platnosti koncese způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvedené v § 34b odst. 2 písm. a), b), d) a v § 34b odst. 3, kromě adresy místa trvalého pobytu a data a místa narození, a dále zveřejní počet velkých vozidel, se kterými podnikatel v silniční dopravě dopravu provozuje, a sériové číslo eurolicence a jejích opisů, pokud byly vydány. Ministerstvo dopravy dále zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup po dobu platnosti průkazu řidiče taxislužby číslo tohoto průkazu a po dobu evidence vozidla taxislužby jeho státní poznávací značku.

(4) Dopravní úřad na žádost poskytne údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě

a) správním orgánům v rozsahu potřebném k výkonu jejich působnosti,

b) soudům,

c) orgánům činným v trestním řízení,

d) fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o údaje o nich vedené,

e) jiným fyzickým nebo právnickým osobám na základě písemného souhlasu osoby, o jejíž údaje fyzická nebo právnická osoba žádá, s jejím vlastnoručním podpisem ověřeným příslušným orgánem.

(5) Činnosti podle odstavců 1 a 4 vykonává dopravní úřad ve vztahu k

a) podnikatelům v silniční dopravě, kteří mají v jeho územním obvodu sídlo,

b) dopravcům provozujícím silniční dopravu velkými vozidly pro cizí potřeby usazeným v jiném členském státě než v České republice, kterým pravomocně uložil správní trest za přestupek podle tohoto zákona, a

c) osobám, kterým vydal osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy.

(6) Dopravní úřad dále vykonává

a) činnosti podle odstavce 1 ve vztahu k řidičům taxislužby, jde-li o úkony podle tohoto zákona, které provedl, a

b) činnosti podle odstavce 4 ve vztahu k řidičům taxislužby, kteří mají v jeho územním obvodu trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, který uložil zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla, zapisuje údaje podle § 34b odst. 4 a jejich změny v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě a odpovídá za správnost a úplnost těchto údajů. Tyto údaje poskytuje na žádost podle odstavce 4 dopravní úřad, v jehož územním obvodu má obecní úřad obce s rozšířenou působností podle věty první sídlo.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a formu zápisu údajů do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě.

§ 34e

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 21c odst. 1 vykoná práci řidiče taxislužby bez oprávnění řidiče taxislužby, nebo

b) v rozporu s § 21d odst. 5 užije vozidlo označené střešní svítilnou podle § 21 odst. 4 písm. a) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením.

(2) Řidič taxislužby se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 21c odst. 8 nebo § 35h odst. 6 neodevzdá neplatný nebo zadržený průkaz řidiče taxislužby dopravnímu úřadu,

b) v rozporu s § 21d odst. 1 vykoná práci řidiče taxislužby vozidlem, které není vozidlem taxislužby zapsaným v evidenci vozidel taxislužby pro něj, je-li sám dopravcem, nebo pro dopravce, k němuž má vztah podle § 21 odst. 3 písm. a), ani vozidlem cestujícího,

c) v rozporu s § 21d odst. 1 písm. a) vykoná práci řidiče taxislužby vozidlem, které není označeno evidenční nálepkou vozidla taxislužby,

d) v rozporu s § 21d odst. 2 při poskytování přepravy vozidlem cestujícího nevydá cestujícímu doklad o přepravě, pokud o něj cestující požádal, nebo u sebe nemá průkaz řidiče taxislužby nebo doklad o oprávnění dopravce k podnikání ani jeho kopii,

e) při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby nemá ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby způsobem stanoveným v § 21d odst. 3,

f) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. a) užije vozidlo, které není viditelně a čitelně označeno střešní svítilnou nebo údaji o dopravci,

g) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. b) neobsluhuje řádně taxametr nebo nezajistí zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

h) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. c) nepořídí ihned po ukončení přepravy jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti,

i) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. d) nevydá na požádání cestujícímu doklad o přepravě pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti,

j) v dokladu o přepravě vydaném podle § 21d odst. 2 nebo § 21d odst. 4 písm. d) uvede nepravdivé údaje,

k) v rozporu s § 21d odst. 5 užije vozidlo označené střešní svítilnou podle § 21 odst. 4 písm. a) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením nebo

l) v rozporu s § 35h odst. 5 vykoná práci řidiče taxislužby v době, kdy má zadržený průkaz řidiče taxislužby.

(3) Řidič vozidla se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní některou z povinností při přepravě nebezpečných věcí,

b) nevede záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku stanoveným způsobem nebo tento záznam nepředloží při kontrole,

c) nedodržuje požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky nebo dobu odpočinku,

d) předloží při kontrole neplatný doklad nebo nepředloží doklady požadované tímto zákonem,

e) neumožní přístup k tachografu, nebo

f) neuposlechne příkazu jízdy do autorizovaného metrologického střediska nebo se neřídí pokyny osoby, která nařídila nebo provádí kontrolu tachografu.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. a), d) nebo e),

b) 15000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. b) až d),

c) 50000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b), c) nebo f) až k) nebo odstavce 3 písm. a),

d) 100000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. l).

(5) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 50000 Kč, jestliže se jej dopustil dopravce, který je na základě koncese oprávněn k provozování taxislužby, nebo se jej dopustila osoba, která byla k takovému dopravci ve vztahu podle § 21 odst. 3 písm. a).

(6) Za přestupek podle odstavce 3 písm. b) se uloží pokuta od 10000 Kč do 50000 Kč a zákaz činnosti od 3 do 6 měsíců spočívající v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla osobou, která je dopravcem nebo je v základním pracovněprávním vztahu k dopravci, byl-li tento přestupek spáchán

a) paděláním, potlačením, zničením nebo jinou neoprávněnou změnou údajů o době řízení, bezpečnostních přestávkách nebo době odpočinku,

b) užitím padělané karty řidiče,

c) užitím karty řidiče, která byla vydána jiné osobě, nebo

d) užitím karty řidiče, která byla nahlášena jako ztracená nebo odcizená.

(7) Za přestupek podle odstavce 3 písm. e) nebo f) se uloží pokuta od 10000 Kč do 50000 Kč a zákaz činnosti od 3 do 6 měsíců spočívající v zákazu výkonu činnosti řidiče velkého vozidla osobou, která je dopravcem nebo je v základním pracovněprávním vztahu k dopravci.

(8) Od uložení správního trestu podle odstavce 6 nebo 7 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit

nebo podmíněně upustit; ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich upravující upuštění od uložení správního trestu, který by jinak měl být uložen ve společném řízení, tím není dotčeno.

(9) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b), c) nebo f) až l) lze uložit zákaz činnosti od 6 měsíců do 2 let.

(10) Příkazem na místě lze za přestupek podle odstavce 2 písm. a), d) nebo e) nebo podle odstavce 3 písm. b) až d) uložit pokutu do 5000 Kč. Jde-li o přestupek, za který se ukládá správní trest podle odstavce 6 nebo 7, nelze jej projednat příkazem na místě.

§ 34f

(1) Dopravce se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě29)

a) nevydá cestujícímu přepravní doklad, pokud jej k přepravě neopravňuje jiný doklad,

b) nabízí přímo nebo nepřímo diskriminační smluvní podmínky a tarify,

c) neposkytne cestujícím přiměřenou pomoc s ohledem na jejich okamžité praktické potřeby po dopravní nehodě,

d) v případě zrušení nebo zpoždění spoje nenabídne cestujícímu volbu mezi pokračováním v jízdě nejbližším možným spojem za podmínek srovnatelných s původní přepravní smlouvou a náhradou jízdného, nebo zvolený postup nezajistí,

e) nezajistí pokračování přepravy nebo přepravu do vhodného čekacího místa nebo terminálu, pokud se vozidlo stane během přepravy provozu neschopným,

f) nenabídne cestujícím bezplatnou pomoc v případě zrušení nebo zpoždění odjezdu z terminálu,

g) nepostupuje při vyřizování stížnosti cestujícího stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě,

h) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,

i) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem ve stanovené formě a rozsahu,

j) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,

k) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,

l) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí,

m) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, nebo

n) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo

odepření nástupu do vozidla.

(2) Provozovatel terminálu se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě29)

a) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,

b) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,

c) neurčí nebo neoznačí místo v rámci určeného terminálu nebo mimo něj, kde mohou osoby s omezenou schopností pohybu a orientace oznámit příjezd a vyžádat si pomoc, nebo

d) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace.

(3) Provozovatel cestovní kanceláře nebo cestovní agentury se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě29)

a) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,

b) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,

c) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,

d) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí, nebo

e) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo odepření nástupu do vozidla.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 100000 Kč.

§ 35

(1) Dopravce se dopustí přestupku tím, že

a) je tuzemským dopravcem a v rozporu s § 3 písm. a) provozuje silniční dopravu vozidlem, kterému nebyla přidělena státní poznávací značka České republiky a které není zapsáno v registru silničních vozidel,

b) v rozporu s § 3 písm. b) nebo § 27 nezajistí, aby každé vozidlo bylo vybaveno dokladem o nákladu, nebo tento doklad neuchová po stanovenou dobu,

c) neoznámí změnu údajů podle § 33e odst. 1,

d) nemá řádně označené vozidlo,

e) nedodržuje ustanovení přepravního řádu,

f) poruší ustanovení § 9 odst. 1 nebo 3,

g) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech nebo nezveřejní jízdní řád v zastávce nebo nezajistí zveřejnění jízdního řádu ve znění jeho schválených změn v zastávce po celou dobu provozování dopravy,

h) v rozporu s § 21 odst. 8 při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí, aby měl řidič taxislužby u sebe doklad o oprávnění dopravce k podnikání nebo jeho kopii nebo aby vydal cestujícímu doklad o přepravě, pokud o něj cestující požádal,

i) v rozporu s § 21a odst. 4 neoznámí změnu údajů o taxametru nebo o vybavení vozidla taxametrem,

j) v rozporu s § 3 písm. c) v mezinárodní dopravě nezajistí, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče a vozidlo řídil dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, nebo aby byly ve vozidle při jeho provozu stanovené smlouvy,

k) v rozporu s § 33a odst. 4, 5 nebo 7, § 33b odst. 6, § 33d odst. 5 nebo s § 33e odst. 3 neodevzdá eurolicenci nebo její opis, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu dopravnímu úřadu,

l) jako podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly

1. překročí nejdelší stanovenou dobu výkonu činností podle § 9b odst. 1 nebo 3,
2. nedodrží povinnost přerušit výkon činností přestávkou podle § 9b odst. 2, nebo
3. v rozporu s § 9b odst. 4 po stanovenou dobu neuchovává záznamy o době výkonu činností nebo trvání přestávek, nebo

m) v rozporu s § 21f odst. 2 nezajistí, aby ve vozidle byl umístěn vyplněný jízdní list.

(2) Dopravce se dopustí přestupku tím, že

a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,

b) nezajistí dodržování požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku při práci řidičů,

c) nedodržuje mezinárodní dohody v silniční dopravě,

d) nedodržuje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci nebo povolení,

e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád,

f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,

g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence nebo povolení dopravu na lince,

h) nezajistí, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a tento záznam předložil při kontrole, nebo záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku neuchová po stanovenou dobu,

i) v rozporu s § 21 odst. 1 písm. a) provozuje taxislužbu vozidlem, které není označeno evidenční nálepkou vozidla taxislužby,

j) v rozporu s § 21 odst. 2 provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby,

k) při provozování taxislužby nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 3,

l) v rozporu s § 21 odst. 2 nezajistí, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba,

m) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. a) nezajistí, aby bylo vozidlo taxislužby viditelně a čitelně označeno střešní svítilnou a údaji o dopravci,

n) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. b) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno taxametrem, knihou taxametru a záznamy o přepravě z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádná přeprava uskutečněna,

o) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. c) nezajistí, aby v taxametru byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

p) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. d) nezajistí, aby zobrazované údaje z taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,

q) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. e) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

r) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. f) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě,

s) v rozporu s § 21 odst. 4 písm. g) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o přepravě pořízený jako výstup z tiskárny taxametru,

t) v rozporu s § 21 odst. 7 neuchovává záznamy o přepravě, smlouvy o přepravě a potvrzení o přepravě nejméně po dobu 3 let od ukončení přepravy nebo nezajistí, aby vozidlo taxislužby nebylo označeno střešní svítilnou podle § 21 odst. 4 písm. a) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením,

u) v rozporu s § 21 odst. 1 provozuje taxislužbu vozidlem, které není vozidlem taxislužby ani vozidlem cestujícího,

v) v rozporu s § 21a odst. 5 nezajistí, aby evidenční nálepka vozidla taxislužby nebyla umístěna na jiném vozidle, než pro které byla vydána,

w) v rozporu s § 21a odst. 7 nezajistí neprodleně odstranění evidenční nálepky vozidla taxislužby v případě vyřazení vozidla z evidence vozidel taxislužby,

x) v rozporu s § 21f odst. 1 předem nezaznamená objednávku do evidenční knihy objednávek, neuchová záznam objednávky v evidenční knize objednávek po dobu nejméně 1 roku od ukončení objednané přepravy nebo nezajistí, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, nebo aby ji řidič na požádání předložil kontrolnímu orgánu, nebo

y) v rozporu s § 34 odst. 5 nezajistí, aby řidič poskytl obecní policii nebo Policii České republiky součinnost při výkonu kontroly.

(3) Dopravce se dopustí přestupku tím, že

a) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence nebo povolení, nebo

b) v rozporu s § 27 nezajistí, aby byly ve vozidle kopie dokladů prokazujících existenci

pracovněprávního vztahu s řidičem včetně jejich překladu do českého jazyka.

(4) Dopravce, příjemce nebo odesílatel se dopustí přestupku tím, že nedodrží podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) neodstraní zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,

b) svojí činností poškodí zařízení veřejné linkové dopravy,

c) způsobí přerušení provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Zprostředkovatel taxislužby se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 21e odst. 1 zprostředkuje přepravu, která je

1. poskytnuta osobou, která v době poskytnutí přepravy není po dobu delší než 15 pracovních dnů držitelem příslušné koncese,

2. provedena vozidlem, které není vozidlem cestujícího ani v době poskytnutí přepravy po dobu delší než 15 pracovních dnů vozidlem taxislužby, nebo

3. provedena řidičem, který v době poskytnutí přepravy není po dobu delší než 15 pracovních dnů držitelem oprávnění řidiče taxislužby,

b) nevede evidenci zprostředkovaných přeprav podle § 21e odst. 2 nebo

c) v rozporu s § 34 odst. 6 znemožní či znesnadní orgánům státního odborného dozoru, obecní policii a Policii České republiky zahájení nebo provedení kontrolní přepravy.

(7) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 70000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,

b) 350000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 nebo 5,

c) 500000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 nebo 6, nebo

d) 700000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4.

(8) Je-li přestupek podle odstavce 6 spáchán zprostředkovatelem taxislužby, kterému byl v posledních 5 letech nejméně dvakrát uložen správní trest za přestupek podle stejného ustanovení, lze za něj uložit

a) zveřejnění rozhodnutí o přestupku a

b) zákaz činnosti do 3 let, jde-li o přestupek podle odstavce 6 písm. a) bodu 1 nebo písm. b).

(9) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy zašle opis pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má podnikatel v silniční dopravě sídlo, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu. Pravomocné rozhodnutí o přestupku podle odstavce 6 se zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

§ 35a

Ztráta dobré pověsti

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce ztrácí dobrou pověst, pokud

a) se nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, nebo

b) tak rozhodl dopravní úřad nebo orgán jiného členského státu než České republiky.

(2) Pokud se podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, ztrácí dobrou pověst do doby opětovného splnění podmínky bezúhonnosti. Odpovědný zástupce se zároveň na tuto dobu stává nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti.

(3) Dopravní úřad rozhodne, zda podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce, kterému byl pravomocně uložen správní trest za protiprávní jednání uvedené v příloze IV nebo v seznamu podle čl. 6 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě39), ztrácí dobrou pověst. Ztráta dobré pověsti musí být přiměřeným následkem s ohledem na závažnost protiprávního jednání.

(4) Pokud dopravní úřad rozhodne, že podnikatel v silniční dopravě nebo odpovědný zástupce dobrou pověst ztratil, v rozhodnutí

a) uvede dobu, po kterou ztráta dobré pověsti trvá; tato doba nesmí u podnikatele v silniční dopravě překročit 5 let a u odpovědného zástupce 3 roky, a

b) jedná-li se o ztrátu dobré pověsti odpovědného zástupce, prohlásí odpovědného zástupce za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti na dobu, po kterou trvá ztráta dobré pověsti.

(5) Řízení o ztrátě dobré pověsti podle odstavce 3 lze zahájit nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se dopravní úřad o skutečnostech uvedených v odstavci 3 dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí, kterým byl uložen správní trest za protiprávní jednání podle odstavce 3. Výsledek řízení zaznamená dopravní úřad do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě bezprostředně poté, co rozhodnutí nabude právní moci.

(6) Osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy odpovědného zástupce, který se stal nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti, pozbývá platnosti dnem ztráty dobré pověsti. Pro vydání nového osvědčení platí § 8a odst. 2 až 6 obdobně; zkoušku lze skládat nejdříve v posledním měsíci doby, po kterou trvá nezpůsobilost k řízení dopravní činnosti.

§ 35b

Návrh na změnu nebo zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad v rámci výkonu státního odborného dozoru zjišťuje, zda podnikatelé v silniční dopravě provozované velkými vozidly stále splňují podmínky podle § 6.

(2) Pokud živnostenský úřad zjistí, že odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal splňovat podmínku usazení, jeho odpovědný zástupce přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, vyzve jej dopravní úřad k prokázání opětovného splnění podmínky usazení nebo k ustanovení nového odpovědného zástupce ve lhůtě stanovené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie25). Po tuto dobu může podnikatel provozovat silniční dopravu bez odpovědného zástupce. Výzvu k ustanovení nového odpovědného zástupce zašle rovněž živnostenskému úřadu.

(4) Živnostenský úřad zruší nebo změní rozsah koncese, pokud

a) neschválil ustanovení nového odpovědného zástupce, jehož ustanovení bylo ve lhůtě podle odstavce 3 předloženo ke schválení, nebo

b) podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly

1. nepředložil ve lhůtě podle odstavce 3 ustanovení nového odpovědného zástupce ke schválení,

2. neprokázal splnění podmínky usazení ve lhůtě podle odstavce 3,

3. neprokázal trvání finanční způsobilosti ve lhůtě podle § 8 odst. 2, nebo

4. ztratil dobrou pověst rozhodnutím podle § 35a.

(5) Dopravní úřad podá živnostenskému úřadu bez zbytečného odkladu návrh na zrušení nebo změnu rozsahu koncese v případech podle odstavce 4 písm. b) bodů 2 až 4.

(6) Lhůta, ve které nelze podle živnostenského zákona podat žádost o koncesi v případě jejího zrušení, se neuplatní při podání žádosti o nové udělení koncese pro silniční dopravu provozovanou velkými vozidly, pokud byla předchozí koncese v tomto oboru zrušena podle odstavce 4.

§ 35c

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky nebo osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5000 Kč do 100000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona nebo kontrolního řádu, nebo od fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 1 písm. a), je-li důvodné podezření, že se budou vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Při stanovení výše kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody.

(2) Při výběru kauce orgány Police České republiky nebo osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru poučí řidiče, který pro účely vybírání kauce zastupuje dopravce, o důsledku vybrání kauce a vystaví ve 4 vyhotoveních

a) písemné potvrzení o převzetí kauce, ve kterém musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku, a

b) protokol o výsledcích kontroly nebo místního šetření.

(3) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru předá 1 vyhotovení potvrzení o převzetí kauce a protokolu řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí nejpozději do 2 pracovních dnů správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

§ 35d

Zabránění v jízdě

(1) Jsou-li orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru oprávněny vybrat kauci podle § 35c a řidič kauci na výzvu nesloží, přikáže orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru řidiči, který pro tyto účely zastupuje dopravce, jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabrání mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“), nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží řidiči doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou.

(2) Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení, náklady spojené s parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla jdou k tíži dopravce nebo fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 1 písm. a). Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není jeho odstavením dotčena.

(3) Při postupu podle odstavce 1 poučí orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů a vystaví ve 4 vyhotoveních potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou. V potvrzení uvede důvod zabránění v jízdě nebo zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, důvod uložení kauce a její výši a správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku.

(4) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru předá 1 vyhotovení potvrzení podle odstavce 3 řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí a protokolem o výsledcích kontroly nejpozději do 2 pracovních dnů po složení kauce správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku. Jestliže nebude kauce složena do 72 hodin od zjištění porušení, budou příslušnému správnímu orgánu k vedení řízení o přestupku spolu s potvrzením o zabránění v jízdě a protokolem o výsledcích kontroly zaslány i doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou. V takovém případě lze kauci do dne vydání rozhodnutí o přestupku složit na účet správního orgánu příslušného k vedení řízení o přestupku. Správní orgán, u kterého byla kauce složena, vystaví potvrzení o převzetí kauce podle § 35c odst. 2 písm. a) a zašle jej osobě podezřelé z přestupku.

(5) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru zajistí neprodleně uvolnění vozidla nebo orgán Policie České republiky, osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru nebo správní orgán zajistí neprodleně vrácení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, jestliže

a) byla složena kauce orgánu Police České republiky, osobě pověřené výkonem státního odborného dozoru nebo příslušnému správnímu orgánu,

b) správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o přestupku podle tohoto zákona, neshledal na základě předaných podkladů důvody k zahájení správního řízení o přestupku,

c) správní řízení o přestupku podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno, nebo

d) byla zaplacena pokuta a náklady řízení uložené ve správním řízení o přestupku podle tohoto zákona.

(6) Odstavce 1 až 5 se nepoužijí v případě taxislužby provozované vozidlem cestujícího.

§ 35e

Pokud byl použit postup podle § 35c nebo 35d, správní orgán může vydat příkaz o uložení pokuty26) i v případě, že je jediným podkladem pro jeho vydání kontrolní protokol o porušení tohoto zákona pořízený jiným orgánem veřejné moci.

§ 35f

Vracení, propadnutí a započtení kauce

(1) Kauce se vrátí v plné výši, jestliže

a) správní orgán neshledal důvody pro zahájení řízení o přestupku podle tohoto zákona, nebo

b) řízení o přestupku podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno.

(2) Je-li v řízení o přestupku podle tohoto zákona uložena osobě, od níž byla vybrána kauce, pokuta a povinnost k úhradě nákladů řízení, rozhodne správní orgán o započtení složené kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta a náklady řízení, vrátí se část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení osobě, od níž byla vybrána.

(3) Jestliže správní orgán neshledá důvody pro zahájení řízení o přestupku podle tohoto zákona, uvědomí o tom bez zbytečného odkladu osobu, od níž byla vybrána kauce, a vyzve ji ke sdělení potřebných údajů o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit. Kauci nebo její zbývající část podle odstavců 1 a 2 správní orgán příslušný k rozhodování v prvním stupni vrátí osobě, od níž byla vybrána, a to

a) do 30 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pokud mu byly ke dni nabytí právní moci rozhodnutí známy potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit, nebo

b) do 15 pracovních dnů ode dne, kdy písemně sdělila tomuto správnímu orgánu potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit.

(4) Kauce propadá, jestliže správnímu orgánu nebyly do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebo vydání rozhodnutí sděleny potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci nebo její část vrátit.

(5) Propadlé kauce jsou příjmem samosprávného celku, jehož orgánem je správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku. To neplatí, jde-li o propadlé kauce vybrané v souvislosti s porušením předpisů v oblasti mezinárodní linkové osobní dopravy, které jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 35g

(1) Při provádění kontroly v taxislužbě je oprávněn vybírat kauci podle § 35c odst. 1 rovněž strážník obecní policie. Na oprávnění a činnost obecní policie se § 35c a 35d použijí obdobně.

(2) Pokud při provádění kontroly v taxislužbě nebo státního odborného dozoru v taxislužbě došlo k zabránění v jízdě vozidla podle § 35d a není-li do 3 měsíců ode dne zabránění v jízdě vozidlo uvolněno, může je ten, kdo v jízdě zabránil, odstranit na místo vhodné k odstavení vozidla na náklady dopravce nebo fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 1 písm. a).

§ 35h

(1) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru je oprávněna zadržet průkaz řidiče taxislužby, pokud

a) zjistí, že jsou dány důvody, pro které řidič není spolehlivý podle § 9 odst. 2, nebo

b) je řidič taxislužby podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 9 odst. 2 písm. a).

(2) O zadržení průkazu řidiče taxislužby vystaví ten, kdo průkaz řidiče taxislužby zadržel, potvrzení ve 3 vyhotoveních, z nichž 1 předá řidiči taxislužby a 1 bez zbytečného odkladu doručí dopravnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu řidiče taxislužby spolu se zadrženým průkazem. Potvrzení obsahuje jméno a příjmení řidiče taxislužby, číslo průkazu, důvod zadržení průkazu, datum zadržení průkazu a podpis osoby, která

průkaz zadržela.

(3) Dopravní úřad bezodkladně po doručení potvrzení zahájí řízení, v němž lze rozhodnout o zadržení průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, nejde-li o zadržení z důvodu podle odstavce 1 písm. a).

(4) Dopravní úřad vrátí zadržený průkaz řidiče taxislužby jeho držiteli, pokud

a) do 15 pracovních dnů ode dne doručení potvrzení nevydal oznámení o zahájení řízení o zadržení průkazu nebo nevydal rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby,

b) v řízení o zadržení průkazu bylo pravomocně rozhodnuto, že se průkaz nezadrží, nebo

c) v řízení o přestupku, pro který byl průkaz zadržen, nebyl uložen správní trest nebo věc byla odložena, protože nebyly shledány důvody pro zahájení řízení o přestupku.

(5) Po dobu zadržení průkazu řidiče taxislužby nesmí řidič vykonávat práci řidiče taxislužby. Doba zadržení průkazu řidiče taxislužby se započítává do doby výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, pokud byl tento správní trest uložen za skutek, pro který byl průkaz řidiče taxislužby zadržen.

(6) Postup podle odstavců 1 až 5 lze uplatnit, i pokud průkaz řidiče taxislužby nebyl řidičem při provádění státního odborného dozoru předložen. Průkaz řidiče taxislužby se v takovém případě považuje za zadržený. Tato skutečnost se zaznamená v potvrzení podle odstavce 2. Průkaz řidiče taxislužby se k vyhotovení potvrzení doručovanému dopravnímu úřadu nepřikládá a jeho držitel má povinnost jej do 5 pracovních dnů ode dne zadržení odevzdat dopravnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu řidiče taxislužby. Dopravní úřad průkaz řidiče taxislužby podle odstavce 4 nevrací, nebyl-li odevzdán.

§ 35i

Kontrola tachografu autorizovaným metrologickým střediskem

(1) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru jsou oprávněny za účelem kontroly tachografu přikázat řidiči jízdu do autorizovaného metrologického střediska40) a podrobení vozidla této kontrole. Řidič je při tom povinen řídit se pokyny osoby, která kontrolu tachografu nařídila nebo ji provádí.

(2) Náklady na provedení kontroly tachografu hradí autorizovanému metrologickému středisku ten, kdo ji nařídil. Pokud bylo kontrolou tachografu zjištěno jeho nesprávné fungování nebo nalezeno zařízení určené k neoprávněné změně údajů vedených tachografem, uhradí dopravce náklady na provedení této kontroly tomu, kdo ji nařídil; při správě placení těchto nákladů se postupuje podle daňového řádu.

§ 35j

Zabránění v jízdě při nedodržení požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky nebo dobu odpočinku

(1) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru jsou oprávněny přikázat řidiči, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 3 písm. b), c), e) nebo f), jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku, nebo

b) zakázat pokračovat v jízdě a zadržet řidiči doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou.

(2) Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení, náklady spojené s parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla jdou k tíži řidiče. Odpovědnost řidiče za vozidlo, náklad a přepravované osoby není jeho odstavením dotčena.

(3) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru poučí řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů a předá řidiči potvrzení o zabránění v jízdě nebo o zadržení dokladů. V potvrzení uvede důvod zabránění v jízdě nebo zadržení dokladů.

(4) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru neprodleně zajistí uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů,

a) odpadne-li nebezpečí dalšího nedodržování požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky nebo dobu odpočinku, nejpozději však po uplynutí 24 hodin od zabránění v jízdě nebo zadržení dokladů, nebo

b) bude-li v jízdě pokračovat jiný způsobilý řidič.

§ 35k

Odebrání karty řidiče

(1) Orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru jsou oprávněny odebrat předloženou kartu řidiče, pokud je řidič podezřelý, že užitím této karty spáchal přestupek, za nějž se ukládá správní trest podle § 34e odst. 6 písm. b) až d).

(2) Kartu řidiče předá ten, kdo ji odebral, správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku, který údaj o odebrání karty řidiče zapíše do informačního systému digitálního tachografu37). Odebraná karta řidiče se nevrací.

§ 36

(1) Podle právního řádu České republiky se posuzuje též odpovědnost za přestupek zjištěný na území České republiky spáchaný v cizině

a) porušením povinnosti řidiče dodržovat požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku, povinnosti vést záznam o době řízení, bezpečnostních přestávek a době odpočinku stanoveným způsobem nebo nesplněním některé z povinností řidiče při přepravě nebezpečných věcí,

b) porušením povinnosti dopravce zajistit dodržování požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku při práci řidičů nebo povinnosti zajistit řádné vedení záznamů o době řízení, bezpečnostních přestávek a době odpočinku,

c) nedodržením podmínek stanovených pro silniční dopravu nebezpečných věcí, nebo

d) nedodržením povinnosti stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě29).

(2) Odpovědnost za přestupek podle odstavce 1 se posuzuje podle právního řádu České republiky i v případě, že byl spáchán v cizině fyzickou osobou s pobytem mimo území České republiky či právnickou nebo podnikající fyzickou osobou se sídlem mimo území České republiky.

(3) Právnická a podnikající fyzická osoba se odpovědnosti za přestupek podle § 34f odst. 1 písm. a),

b), d) a f) až n), § 35 odst. 1 písm. b) a m), § 35 odst. 2 písm. b), h) a y) a § 35 odst. 4 nemůže zprostit.

(4) Za přestupky podle tohoto zákona, s výjimkou přestupků podle § 34e nebo § 35 odst. 2 písm. h), nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.

(5) Přestupky podle tohoto zákona projednává dopravní úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, na jejímž podkladě byl přestupek zjištěn, nebo Ministerstvo dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, s výjimkou

a) přestupků podle § 34e, které projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností a v hlavním městě Praze úřady městských částí vymezené Statutem hlavního města Prahy, v jejichž správním obvodu bylo spáchání přestupku zjištěno,

b) přestupků podle § 34f odst. 2, které projednává dopravní úřad příslušný podle sídla provozovatele terminálu, a

c) přestupků podle § 34f odst. 3, které projednává obecní živnostenský úřad.

(6) Přestupky podle tohoto zákona, s výjimkou přestupků podle § 34e odst. 1 písm. b), odst. 2 a 3, nelze projednat příkazem na místě. Přestupky podle § 34e odst. 1 písm. b), odst. 2 a 3 může příkazem na místě projednat orgán Policie České republiky. Přestupky podle § 34e odst. 2 může dále projednat příkazem na místě strážník obecní policie. Přestupky podle § 34e odst. 3 může dále projednat příkazem na místě celní úřad.

(7) Pokuta uložená za přestupek podle tohoto zákona, která byla předána obecním úřadem obce s rozšířenou působností obecnému správci daně k vymáhání a nebyla vybrána nebo vymožena tímto obecním úřadem, je z 30 % příjmem státního rozpočtu a ze 70 % příjmem obce, jejíž orgán pokutu uložil.

§ 37

(1) Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu8) nebo celní úřady kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno, zda jsou dodržovány podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí a zda jsou dodržovány požadavky na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku řidičů. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k tachografu nebo jinému záznamovému zařízení.

(2) Obecní policie nebo orgány Policie České republiky při odhalování přestupků na úseku taxislužby podle tohoto zákona kontrolují, zda je vozidlo taxislužby stanoveným způsobem označeno a vybaveno, zda je taxislužba provozována způsobem předepsaným tímto zákonem a zda řidič taxislužby dodržuje povinnosti stanovené tímto zákonem. Řidič taxislužby je povinen umožnit strážníkům obecní policie nebo policistům výkon tohoto oprávnění.

(3) Orgán Policie České republiky a celní úřad, pokud se nejedná o postup podle ustanovení § 35c a 35d tohoto zákona, a orgány uvedené v odstavci 2, jsou povinny zjištěná porušení oznámit příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

Celní úřad může v odůvodněných případech vydat se souhlasem Ministerstva dopravy zahraničnímu dopravci náhradní vstupní povolení.

§ 38a

(1) Ministerstvo dopravy vydává orgánům vykonávajícím státní odborný dozor nebo kontrolu nad dodržováním požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku řidičů kontrolní karty podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího tachografy v silniční dopravě4e). Údaje o vydání kontrolní karty zapíše Ministerstvo dopravy do informačního systému digitálního tachografu37).

(2) Ministerstvo dopravy zajišťuje výrobu kontrolních karet a karet podniku a na základě požadavků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností distribuci karet podniku.

(3) Ministerstvo dopravy zajišťuje tisk a distribuci formulářů

a) eurolicence a opisu eurolicence,

b) osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu,

c) osvědčení řidiče a opisu osvědčení řidiče,

d) osvědčení o odborné způsobilosti,

e) povolení k provozování linkové osobní dopravy,

f) vstupních povolení,

g) osvědčení o školení řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci,

h) osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí,

i) potvrzení o převzetí kauce,

j) náhradních vstupních povolení,

k) průkazů řidiče taxislužby a

l) evidenčních nálepek vozidla taxislužby.

(4) Vzor potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou a potvrzení o převzetí kauce stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39zrušeno

Krizový stav v silniční nákladní dopravě

§ 39a

(1) Ministerstvo dopravy

a) kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,

b) vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,

c) sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy průběžně informace o počtu

dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud

a) převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo

b) způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy neprůjezdnost pozemních komunikací,

a hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu dopravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu.10)

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

a) dočasný zákaz vydávání koncesí5) k provozování silniční nákladní dopravy,

b) dočasný zákaz změn koncese5) k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a

c) podmínky provádění těchto zákazů.

§ 39d

Do 28. února 2017 se čl. 8, 19 a 21 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 nepoužijí na provozování vnitrostátní linkové dopravy.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy se tito dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 40a

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy nebo nákladními vozidly o užitné hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2000 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Provozovatelé taxislužby, kteří provozují taxislužbu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona zaslat příslušnému

dopravnímu úřadu písemné oznámení podle § 21 odst. 4 s výjimkou osvědčení obce o složení zkoušky řidiče taxislužby, které jsou povinni předložit ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky obce. Nezašlou-li provozovatelé taxislužby ve stanovených lhůtách tato oznámení, nejsou oprávněni provozovat taxislužbu v příslušném územním obvodu.

§ 40b

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(2) Od 1. ledna 2004 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(3) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. července 2004 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(4) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoliv před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředloží-li v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

§ 40c

Působnost stanovená tímto zákonem krajskému úřadu, Magistrátu hlavního města Prahy, magistrátům statutárních měst a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

1. Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zákazů podle § 39c.

(2) Ministerstvo dopravy vydá prováděcí právní předpis k provedení § 3 písm. b), § 3a odst. 8, § 8a odst. 7, § 9b odst. 4, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 21 odst. 9, § 21a odst. 8, § 21c odst. 4, § 21f odst. 1, § 22 odst. 5, § 30 odst. 2, § 34 odst. 3, § 34 odst. 6, § 34d odst. 8 a § 38a odst. 4.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 229/2005 Sb. Čl. II

1. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se v již zahájených řízeních ve věci vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby postupuje podle dosud platné právní úpravy.

2. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané před nabytím účinnosti tohoto zákona, jejichž platnost má skončit po nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou a jejich územní rozsah se rozšiřuje na území celé republiky. Tím není dotčeno ustanovení § 21a.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 130/2008 Sb. Čl. VII

1. Dopravcům a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem před účinností tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, vydá dopravní úřad na jejich žádost do 15 dnů ode dne podání žádosti osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Při podání žádosti podle věty prvé žadatel doloží, že mu bylo uděleno živnostenské oprávnění v oboru silniční motorová doprava osobní nebo nákladní nebo taxislužba, nebo že byl odpovědným zástupcem pro tyto druhy živností, a zároveň doloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce, které v jeho případě ve smyslu § 6 odst. 7 zákona nahrazovalo odbornou způsobilost.

2. Tento úkon je osvobozen od správního poplatku.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 119/2012 Sb. Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Zkoušky odborné způsobilosti žadatelů, kteří se k jejich složení přihlásili přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se provedou podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zkoušky odborné způsobilosti pro taxislužbu se neprovedou.

2. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou taxislužby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Osobám, které složily zkoušku odborné způsobilosti pro taxislužbu, nevydá dopravní úřad žádné osvědčení o odborné způsobilosti.

4. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou

taxislužby vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty prvé lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona; není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká.

7. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů osobní dopravy kromě taxislužby nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů osobní dopravy kromě taxislužby, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty prvé lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona; není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká. Osvědčení o odborné způsobilosti pro taxislužbu dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbývá platnosti a odborná způsobilosti zaniká.

8. Vydání osvědčení o odborné způsobilosti podle bodů 4 až 7 je osvobozeno od správního poplatku a k vydání osvědčení je příslušný dopravní úřad v místě trvalého pobytu žadatele. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 4 a 5 se přiloží osvědčení o odborné způsobilosti vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 6 a 7 se přiloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce nahrazující odbornou způsobilost, doklad o vydání koncese k provozování příslušného druhu dopravy nebo doklad o výkonu činnosti odpovědného zástupce.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 102/2013 Sb. Čl. II

1. Práci řidiče taxislužby je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněna vykonávat rovněž fyzická osoba, na jejíž jméno byl vydán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to pouze pro poskytovatele taxislužby, jemuž byl průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na její jméno vydán, a po dobu, na kterou byl tento průkaz vydán, nejdéle však

a) po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané do 31. srpna 2010, nebo

b) po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané od 1. září 2010.

2. Na posouzení spolehlivosti, práva a povinnosti spojená s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby a výkon státní správy spojený s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby při práci řidiče taxislužby podle bodu 1 se použije zákon č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nesplňuje podmínky pro zápis do evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vyřadí dopravní úřad do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona z evidence. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pro více dopravců, vyřadí dopravní úřad z evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u toho dopravce, který není zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

4. Dopravce, pro nějž je vozidlo taxislužby zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, je povinen nejpozději do 31. prosince 2013 písemně oznámit dopravnímu úřadu typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, kterým je vozidlo taxislužby vybaveno, nebo písemně oznámit, že vozidlo taxislužby taxametrem vybaveno nebude, bude-li jím provozována taxislužba výhradně podle § 21 odst. 4 zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud dopravce tuto povinnost nesplní, dopravní úřad vyřadí vozidlo taxislužby z evidence vozidel taxislužby.

5. Řízení o vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se zastaví.

6. Řízení o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se dokončí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 304/2017 Sb. Čl. II

1. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Povinnost podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je při provozování městské autobusové dopravy splněna, je-li ve vozidle platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě vydané podle § 9a zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. U zastávek využívaných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona linkovou osobní dopravou se označení zastávky považuje za stanovené místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích postupem podle zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Pro schválení jízdního řádu nebo jeho změny vztahujících se k licenci nebo povolení uděleným podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se splnění podmínky podle § 16f odst. 2 písm. d) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neověřuje.

5. Na přepravní smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se § 9a zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nepoužije.

6. Přestupkem se při postupu podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, rozumí též správní delikt, o kterém bylo rozhodnuto přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona, a správním trestem se rozumí též sankce uložená podle zákona č. 200/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Při posuzování spolehlivosti podle § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se k přestupku spáchanému přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nepřihlíží. To neplatí pro toho, kdo byl do dne nabytí účinnosti tohoto zákona považován za nespolehlivého podle § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; taková osoba se považuje za nespolehlivou za podmínek stanovených v § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Při posuzování spolehlivosti podle § 9 odst. 3 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se k přestupkům spáchaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nepřihlíží, jde-li o přestupky řidiče spočívající v

a) jízdě na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,

b) jízdě na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost přivozeném požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo

c) odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

9. Při posuzování spolehlivosti podle § 9 odst. 3 písm. c) zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se k trestným činům nebezpečného vyhrožování, obchodování s lidmi, ohrožení pod vlivem návykové látky, pohlavního zneužití, poškozování spotřebitele, opilství, obecného ohrožení nebo teroristického útoku spáchaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nepřihlíží.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 115/2020 Sb. Čl. II

1. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Vozidlo, které je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, lze do vydání evidenční nálepky vozidla taxislužby užívat k provozování taxislužby i bez označení touto nálepkou, nejdéle však po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 609/2020 Sb. Čl. XIV

Řízení nebo jiné postupy při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, které byly zahájeny orgány Celní správy České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 418/2021 Sb. Čl. VI

Pokuta uložená za přestupek podle zákona č. 111/1994 Sb., která byla předána obecním úřadem obce s rozšířenou působností obecnému správci daně k vymáhání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je příjmem obce, jejíž orgán pokutu uložil.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Poznámky pod čarou

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1a) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 58 odst. 5 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

4) Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 62/2010 Sb. m. s., kterým se nahrazují sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 108/1976 Sb., č. 82/1984 Sb. a č. 80/1994 Sb., o vyhlášení přijetí změn a dodatků Evropské dohody o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 82/2010 Sb. m. s.

4d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, v platném znění.

4e) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy.

5) Zákon č.455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5b) § 50 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 356/1999 Sb.

5c) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

6a) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

6e) Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů.

7) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.

7a) Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů. Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

7b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7d) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

7e) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7f) Směrnice Komise 112/2004/ES, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí. Směrnice Rady 599/1988/ES o jednotném postupu při provádění nařízení (EHS) 3820/1985 a nařízení (EHS) 3821/1985. Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.

8) Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 46a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

13) Nařízení č. 11 o odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek, kterým se provádí čl. 79 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, v platném znění. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, v platném znění. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, v platném znění. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy, v platném znění. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006, v platném znění. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy. Nařízení Komise (EU) 2016/403 ze dne 18. března 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009, pokud jde o klasifikaci závažných porušení pravidel Unie, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti podnikatele v silniční dopravě, a kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES.

14) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti osob za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

16) Čl. 8 a příloha 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

17) Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

19) Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

21) Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009. Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

22) Čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

23) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

24) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

25) Čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

26) § 150 správního řádu.

27) Čl. 3 písm. m) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.

28) Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.

30) § 20 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

31) Vyhláška č. 11/1975 Sb., o Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR).

32) Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 135/2016 Sb.

33) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

34) Čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES. Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní

silniční nákladní dopravy. Čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006.

35) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/645 ze dne 18. dubna 2018, kterou se mění směrnice 2003/59/ES o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a směrnice 2006/126/ES o řidičských průkazech.

36) Nařízení vlády č. 589/2006 Sb., kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

37) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

38) Vyhláška č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů.

39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, v platném znění. Nařízení Komise (EU) 2016/403 ze dne 18. března 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009, pokud jde o klasifikaci závažných porušení pravidel Unie, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti podnikatele v silniční dopravě, a kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES.

40) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.